

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

**בגירוש מגוש
קטיף למדנו
שערכים נכונים
עלולים להפוך
לאילים (ע"ע
ממלכתיות)**

ראיון עם הרב אברהם
וסרמן בעקבות ספרו החדש

**תמיד צחקת על מנגוני
ההגנה הלא יעילים שלי,
אלו שפחדו מאיכויות
החורבן וגם יצרו אותן,
אתה זוכר?
אילה פרינס**

**בית מלא שוחות, בונקרים
ושני אנשים שיורים
ומחפשים מחסה
פיקה!**

**רגע לפני שבת במחסום
כיסופים
אהרן רזאל**

**תרכיז געגועים
שיחת חברים עם מיכי יוספי**

**'שבת חזון'
מלשון 'מחזה'.
בשבת זו מראים
לכל אחד
מישראל את
בית-המקדש
השלישי
מרחוק.**

(רבי לוי-יצחק מברדיטשוב)

צור: יהושע ויסמן

**מחכים שהילדים יהיו גדולים?
תנו לכסף לגדול יחד איתם**

תשואות
גבוהות

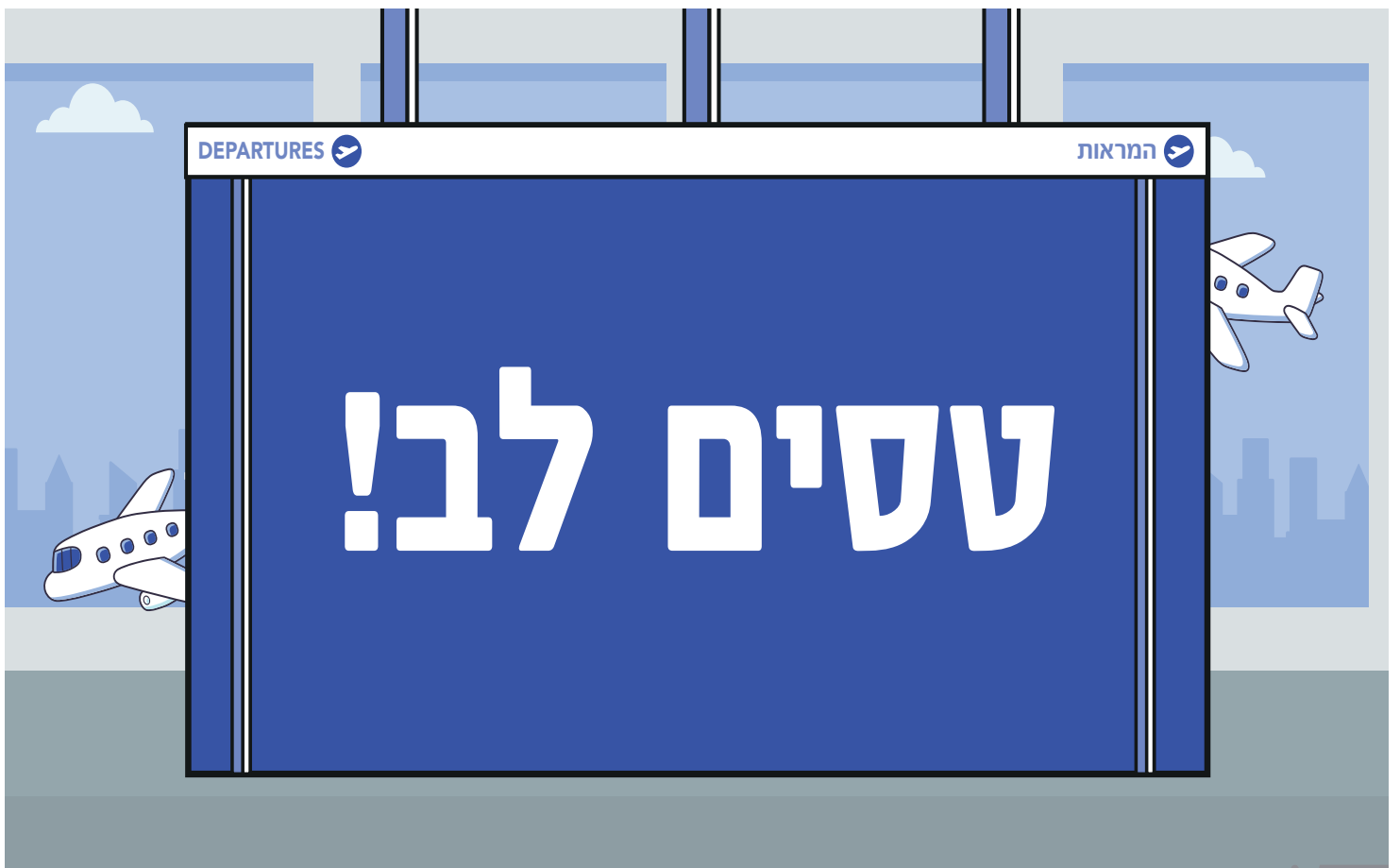
בטוחות
כפולות

מודל
ייחודי

לפרטים חייגו: 072-3951096

**משקיעים
באמונה**
מקום הטוב לבני אדם

לפח

חדירת זנים חדשים של קורונה לישראל עלולה לגרום להתגברות התחלואה

לכן, על הטסים להקפיד על כל כללי הזהירות וההנחיות:

- < נבדקים לפני החזרה
ובנחיתה בישראל
- < לא טסים
למדינות מסוכנות
- < בחזרה ממדינה אסורה
כולם מחוייבים בבידוד
- < בחזרה מכל יעד:
גם מחוסנים ומחלימים
מחוייבים בבידוד
24 שעות או עד לקבלת
תוצאה שלילית*
- < ילדים מתחת
לגיל 12 מחוייבים
בבידוד מלא
(באחריות ההורים)
- < מי שאינם מחוסנים
או מחלימים מחוייבים
בבידוד מלא

*המוקדם מביניהם. החל מז' באב תשפ"א, 16.7.21

בטרם יציאתכם מהארץ מומלץ לבדוק את הנחיות מדינת היעד, ולהתעדכן באתר משרד הבריאות בסיווג מדינת היעד. יעד אשר רמת התחלואה בו מחמירה עלול להיכנס לרשימת היעדים ברמת סיכון מירבית המחייבים בידוד מלא בחזור גם למחוסנים ומחלימים.

יש לכם עוד שאלות? הסתמכו רק על מידע מוסמך ומהימן והיוועצו ברופא מטפלי!

קו המידע - מטה ההסברה | 03-509-7000

שואף להשפיע? יש לנו תואר במיוחד בשבילך!

מכללת
אורות ישראל
קמפוס רחובות
מקום ראשון בסקר

שביעות רצון

של התאחדות
הסטודנטים*

תואר ראשון B.Ed. בהוראת תקשורת ולשון בקמפוס התורני לגברים ברחובות

בראש סדר בוסו

חדש!

הסעות מכל רחבי הארץ

למידה היברידית ומקוננת

הכרה בלימודים הישיבתיים

אווירה תורנית

ייחודי! הרחבת
הסמכה בתלמוד
למעוניינים

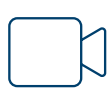
בוגרינו משתלבים
בתעשיית התוכן
והטלוויזיה

מיוחד! קורס
דיגיטל לזלמידי
המגמה

שילוב לימודים מעשיים
בתחום רדיו, קולנוע
ועריכת וידיאו

התמחויות נוספות:

אנגלית | מתמטיקה | מדעי הטבע | תושב"ע | תנ"ך | חינוך מיוחד | היסטוריה | הסבת אקדמאים

מלגה ייחודית ע"ס 4,000 ש"ח

להתמחויות אנגלית, מתמטיקה, לשון ומדעי הטבע
לנרשמים לשנה א' תשפ"ב עד לתאריך י"ב באלול תשפ"א (20.8.21)

הלוואה מותנית** | מלגות מיוחדות לאברכים

חפשו ב Google "תואר ראשון באורות רחובות" | [f](https://www.facebook.com/orot.ac.il) | 1800-500-210

לידן: Liran@orot.ac.il | 08-9485622 | 052-4004545 | 052-5001313

* במוסדות האקדמיים במסגרת הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחזויות הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר
מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020 | ** ע"פ הקריטריונים של משרד החינוך

הילדים של פוע"ה

נועם [7]

שוהם [3]

אשתר & more | צילום: אברהם בניטה

אחרי כמעט 7 שנות טיפולים אינטנסיבים שכללו ייעוץ וליווי קרוב של מכון פוע"ה, נועם הגיע לעולם בניתוח חירום. אחרי עוד ארבע וחצי שנים, כשכבר שקלו אימוץ, הגיעה גם שוהם אחותו.

נועם ושוהם הם רק שניים
מאלפי סיפורים מרגשים בכל שנה.

היו שותפים, כדי שמחלקת סיבוכי ההריון שלנו תוכל לייעץ ולתמוך בעוד זוגות רבים ולהביא עוד חיים בריאים לעולם.

***3179**

חפשו בגוגל: מכון פוע"ה

מכון פוע"ה
פוריות ורפואה על-פי ההלכה

ההתרמה
השנתית

תנו חיים

מכון פוע"ה
פוריות ורפואה על-פי ההלכה

תרמו עכשיו למכון פוע"ה

שני - רביעי | י'-י"ב באב | 19-21.7

ככל שאנחנו לומדים ומעמיקים, רחב מתמלא בלעדיו. לא
בלעדיו אכזבה, אלא בלעדיו אישית פתורה מקדמת ובונה.
כך קבלת הקב"ה בתולמו, שלח ידיו כיסופים מלשבים לתוך
מציאות עולמנו את רפדריים שליליים אנחנו מייחלים.

אבלות פעילה

מהנקודה הזאת אני לומד גם על העניין של תודעת המקדש והגעגוע לבניינו. בשלב הראשון של החיפוש אנחנו מתגעגעים למקדש כי אנחנו קשורים לאבא - לקב"ה. כשאנחנו רואים את הצער של הקב"ה, של השכינה בגלות, אנחנו מזדהים עם העניין. אבל האמת היא, שאנחנו במצב כזה שעדיין אין לנו קישור אישי לדברים. אנחנו עוד לא באמת מבינים מה הפסדנו בחורבן, ומה אנחנו מצפים שיתווסף לחיינו כשייבנה המקדש מחדש. רבי נחמן מגלה לנו דרך המילים של בת המלך, שאם אנחנו רוצים להתקדם לשלב הבא, הגעגוע צריך להפוך להיות אישי ולבוא מתוכנו.

בשביל שנתגעגע ונכסוף באמת למקדש, אנחנו צריכים ללמוד עליו. אין אפשרות להתגעגע באמת לדבר כלשהו בלי שלמדתי אודותיו. אמנם אפשר לפתח געגוע באופן כללי, אבל כשאין לרגשות האלו פרטים לאחוז בהם חסרה היכולת לצייר ולתאר באופן מוחשי, וממילא הם חסרים. לכן באה התקנה החסידית ללמוד על ענייני המקדש בימים הללו. ככל שאנחנו לומדים ומעמיקים, הלב מתמלא בגעגוע. לא געגוע אכזב, אלא געגוע שיפעל פעולה מקדמת ובוונה. כך קבע הקב"ה בעולמו, שעל ידי כיסופים מושכים לתוך מציאות עולמנו את הדברים שאליהם אנחנו מייחלים.

מעין עולם הבא

האמת היא, שכבר כעת יש לנו טעימה - מעין עולם הבא - שמעניק לנו הגעגוע של הימים האלה. בחסידות מובא שהשבתות של ימי בין המצרים הן השבתות הכי גבוהות בכל מהלך השנה. איך זה קורה? התשובה היא, שזה דווקא בגלל ההסתרה והחושך שבימות החול של ימי בין המצרים. בימים האלה ישנה הסתרה כל כך גדולה של הנוכחות של ה' יתברך בעולם, וכנגדה - יש לנו האבלות בשביל להתגעגע. לעומת זאת, ההלכה אומרת שבשבת אין אבלות. המשמעות הפנימית של ההלכה הזאת היא שבשבת בעצם אין הסתרה. למרות החורבן וההסתרה, אפילו אם תשעה באב עצמו יוצא בשבת, עדיין בשבתות האלה כבר לא צריך להתגעגע - אור אינסוף מאיר בגלוי.

תם מילים. צריך להקשיב: אפשר ממש לשמוע בתוך המילים נימה של געגועים.

כמוכן, גם בחתונות אנחנו מברכים בחופה "שוש תשיש ותגל העקרה בקיבוץ בניה לתוכה בשמחה". בסך הכל זוג מתחתן, מה הקשר לקיבוץ גלויות ושמחת החזרה לארץ ישראל? חז"ל הקדושים מזכירים את ארץ ישראל, ירושלים ובית המקדש בכל הקשר, כי בעיניהם הכל קשור והכל מתגעגע. כך גם בספירת העומר, מיד כשמסיימים לספור אומרים: "הרחמן הוא יחזיר לנו את עבודת בית המקדש למקומה". אותו דבר גם בקבלת שבת. כשבאים לקבל את השבת בשמחה ושרים "לכה דודי", מזכירים את ירושלים: "מקדש מלך עיר מלוכה, קומי צאי מתוך ההפכה". העניין הוא, שבכל השנה הגעגוע מתבטא בצורה אולי קצת מינורית, אבל בתשעת הימים יש לנו ימים מרוכזים של געגוע.

עכשיו תורך

בשפת הקבלה יש מושג של 'אתערותא דלתתא' או במונח מקביל: 'העלאת מיין נוקבין', הרעיון של שניהם שווה: עשיית השתדלות מצדנו כלפי מעלה, שזאת הפעולה הטובה שהגעגועים פועלים.

בסיפורי מעשיות של רבי נחמן, הסיפור הראשון הוא מעשה מאבדת בת מלך. מסופר שם על בת המלך שאבדה, ומי שהכי התגעגע אליה היה אבא שלה - המלך עצמו. השני למלכות ראה שהאבא כל כך מצטער וכל כך כואב את היעלמה של הבת, עד שהוא החליט לצאת לחפש אותה. הוא הקדיש לחיפוש אחריה שנים רבות, וכשהוא סוף סוף איתר אותה במקום בו היא הייתה כלואה, הוא שאל אותה איך אפשר להוציא אותה משם. היא ענתה לו כך: "אי אפשר לך להוציא אותי, כי אם כשתבחר מקום, ותשב שם שנה אחת, וכל השנה תתגעגע אחריי להוציא אותי, ובכל זמן שיהיה לך פנאי תהיה רק מתגעגע ומבקש ומצפה להוציא אותי". כל הסיבה שיצאת למסע הזה שאתה מקדיש לו את חייך, היא הכאב שלך בעקבות הצער של אבא שלי. אמנם זאת סיבה יפה וחשובה, אבל עכשיו אם אתה רוצה באמת לחלץ אותי מכאן, זה לא מספיק. עכשיו אתה צריך להתגעגע אחריי".

שלום חברים! אתם יודעים שאבלות רגילה עניינה לעבר את האובדן. באבל כזה, מתמקדים במה שהיה ואיננו. גם הפסיכולוגים כיום מדריכים בני אדם שחוו אובדן, לא לעבור מיד בחזרה לשגרה היומיומית שלהם. צריך זמן לכאוב את מה שהיה ואיננו, ורק אחרי התהליך הזה נפש האדם פנויה להמשיך הלאה בחיים וגם להתחדש. האבלות שתקנו לנו חז"ל על פטירת אדם קרוב, אמנם פועלת בוודאי גם עניינים רוחניים לטובת נשמת הנפטר, אבל היא גם מועילה בוודאי בהיבט הנפשי - לעבר את האובדן.

לעומת זאת, האבל על חורבן בית המקדש, עיקר עניינו הוא המבט לעתיד. אנחנו לא רק מבכים את מה שהיה ואיננו. צער כזה הוא ממש צער בעלי חיים... ברור ופשוט שהתורה הקדושה, שהיא תורת חיים, רוצה לעורר בנו חיוניות ושמחה. הכוונה הפנימית של הימים הללו היא להיזכר במה שהיה, כדי שנדע למה אנחנו מתגעגעים ומצפים.

מי שנותן ביטוי לכיוון הזה הוא הרבי מלובביץ', שביקש מתלמידיו שיעסקו בימים האלה בלימוד ענייני המקדש. הוא לא התכוון לאגדות החורבן, אלא ללימוד על מה שהיה בבית המקדש בימי תפארתו. הוא הדריך ממש לעיין בהלכות בית הבחירה לרמב"ם ובמסכת תמיד במשנה ובגמרא. לימוד כזה בוודאי מעורר עוד יותר את הגעגוע ואת התקווה לגאולה.

תרכיז געגועים

בימים האלה, יש הזדמנות לעצור מעט את השגרה ולהתבונן בשאלה כמה אנחנו מזכירים במהלך השנה בתפילות שלנו את בית המקדש. כשרק מתחילים לחשוב על זה, רואים בבירור שאנחנו כל הזמן סביב זה. יש לנו שלוש תפילות ביום שאומרים בהן "ולירושלים עירך", "ותחזינה עינינו" ובברכת המזון "רחם נא", באופן כללי "על ישראל עמך" ובפרט "ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו". כל כך יפה לראות איך שאנחנו מכניסים תוך כדי תודה על המזון, את עניין ירושלים והמקדש. יוצא מכך שבכל סעודה ובכל שמחה שיש בה סעודה, מיד אחריה אנחנו מתעוררים לגעגוע העמוק הזה. כדאי לשים לב שאלו לא

03-9543349
daatri@yadsarah.org.il

רקע כללי של המחלה
טיפולים מתאימים למחלה
מידע על תרופות ותופעות לוואי
טיפולים אלטרנטיביים
טיפולים חדשניים

עונה על שאלותיך
ומספק מידע רפואי
מקצועי ועדכני
על מחלות, תרופות
וטיפולים **חינם**

מרכז
מידע
רפואי

שקיטשפ"ב

זה מתרחב

בעמותת סולמות בראשות הרב רימון אנחנו מאמינים שהשמיטה יכולה להיות רלוונטית מתמיד גם בשנת תשפ"ב

יש לכם שאלות הלכתיות? 🌿 מחפשים פעילות לבית הספר או לקהילה? 🌿
רוצים להכניס את אוירת השמיטה אליכם הביתה? 🌿

הצגות לילדים | ערכת שמיטה לכל המשפחה | אתר שמיטה לכל התוכן שאתם צריכים | הרצאות | ספרים

סולמות
יהדות · חינוך · חוויה

שמיטה
מבית סולמות

חפשו אותנו באתר: www.sulamot.org 🔍

אהרן רזאל

ניית נכפר דרום

כמעט שקיעה של יום שישי וחשבנו כבר לשבות באוהל בין הג'יפים של כיסופים. עד שחייל דתי צעק לאלוף משנה העיף: "זה אביב גפן של הדתיים! תן לו לעבור"

"בפעם הבאה אספר על הניסים"

שמתנקים ומזדככים. שב על הרצפה ותגיד איך?? איכה!!! איך יכולתי לשנוא ככה, איך יכולתי להרוס. פעם התפלאתי כיצד בקינות אנחנו אף בוכים לבורא עולם 'איך עשית לנו את כל זה', ולמה אין זו חוצפא כלפי שמיא? וחשבתי, שאם אתה באמת אמיתי עם עצמך ולא עושה לעצמך הנחות, מותר לך גם לבכות ולקונן מול ה'.

ואחרי הכאב, תבוא שמחה גדולה. ימי נחמה מתוקים. פעם הגיעה ניצולת שואה, גברת שרה ויינשטוק ז"ל, לישיבת 'כינור דוד' לספר את שעברה. שעתים סיפרה על הזוועות והתלאות ואז פנתה אלינו 'נו אתם מוכנים שאספר איך ניצלתי?' כן! ענינו בהתלהבות. והיא ענתה בחיוך: "לא! הפעם לא אספר לכם. שלא תחשבו שזה היה קל, שזה עבר מהר. בפעם הבאה תשמעו על הנסים".

עכשיו אני נזכר בשבת חזון היא, כשנסענו, אפרת ואני ושני תינוקיני, לגוש קטיף. כבר לא נתנו להיכנס אז. כמעט שקיעה של יום שישי וחשבנו כבר לשבות באוהל בין הג'יפים של כיסופים. עד שחייל דתי צעק לאלוף משנה העיף: "זה אביב גפן של הדתיים! תן לו לעבור" (פעם תמיד שאלו את המשפחה שלנו, 'אתם הפנאים של הדתיים?' והיום הבנאים דתיים... (חח)).

בכל מקרה, המחסום נפתח והגענו לשלווה של הישוב 'שירת הים'. בשבת שמענו את השירה של הים ובמוצאי שבת 'איכה' שעדיין מהדהד משם. בכל ניגון יש דמעה. בבקשה, אל תנגבו אותה.

"בכל ניגון שלי יש דמעה, אל תנגבו אותה", כתב ר' שלמה קרליבך. אבני הכותל, יהודי שבור, ששת המיליונים, כיסוי פני כלה, סיפור על הבעש"ט הקדוש והופעה בפני אסירים בכלא - אצלו הכל היה מחובר. הידעתם שהלחין ארבעה ניגונים ל'יבנה המקדש', שישה ניגונים שונים ל'עוד ישמע' ושלשה ל'ובנה ירושלים'? אחרי תשעה באב היה יוצא עם חסידיו לשדה במושב מאור מודיעים לקידוש לבנה מופלא. קידוש הלבנה הזה נמשך שעות. כל אחד מהחסידים היה אומר לכל אחד מהחסידים 'שלום עליכם'. אומר? חלילה. שר! 'שלום עליכם...עליכם שלום' בנוסח עתיק. מי שלא ראה היפי, חסיד של שלמה, מקפץ מול הלבנה במוצאי תשעה באב, לא ראה דבר נאה מימיו. והפסיד. רבים מניגוניו המפורסמים ירדו לעולם באותו ליל ירח.

אתודה, אני מאלה שמחפשים היתרים בהלכה לשמוח קצת ולנגן ב'שלושת השבועות'. טעות ביד. כשהיהדות אוסרת משהו לתקופה, כשיגיע הזמן ויהיה שוב מותר בהכרח שתבוא התחדשות. ראשיתיות. הניגון פתאום יהיה חדש, השמחה חדשה, אהבת ישראל תחדש, להגיד שלום לאיש ברחוב זה פתאום מרגש (ולהתקלח - וואו!...).

שלמה שואל: בתשעה באב לכאורה היינו גם צריכים להתוודות ולהתחרט על החטאים שהחריבו את ביתנו... אבל לא. אין וידוי ולא שום בקשת מחילה. בתשעה באב, פשוט תהיה. אל תברח מהשברון ואל תפתור אותו. אל תחפש 'הפי אנד' כמו בתפילת נעילה

מכללה ירושלים

איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

חינוך מתחיל בגיל הרך

UP

החוג לגיל הרך במכללה ירושלים

הצטרפי ללימודי תואר ראשון באווירה נינוחה,
תורנית ומשפחתית, ותיהני מתואר שיבטיח לך מקצוע!

שנת לימוד ראשונה - חינם!
אין צורך בפסיכומטרי!

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

לפרטים ולהרשמה: 02.6750724/918 | rishum-jer@michlala.edu |

קאט

אורי צוקר, ישיבת לב חדש

ציור: יהושע ויסמן

קאט.
תרשו לי לקחת אתכם
שניה למקום אחר,
עוד נחזור לכרובים.

חתן וכלה, איזו
התרגשות, מבט
מאוהב בעיניים.
הם רק רוצים להיות
אחד עם השני עד
סוף העולם. הוא
בטוח שהיא הנסיכה
המושלמת, אשת
חלומותיו. בשבילה
הוא האביר על הסוס
הלבן, המלאך של
החיים שלה.

חמש שנים אחר
כך הבית מלא

שוחות, בונקרים ושני אנשים שיורים ומחפשים מחסה. התמונה
מהחתונה? מאופסנת באלבום שמעלה אבק. היא פגועה עד עמקי
נשמתה, הוא לא מבין ולא מקשיב ולא מתחשב ולא ולא ולא.
מרגיש כמו סמרטוט, אין לה טיפת הערכה וכבוד אליו, במקרה
הטוב היא זורקת לו חצי מילה טובה. שיהיה בשקט.

אבל אף אחד מהם לא לוקח את הדברים והולך, הם לא מפרקים את
הקשר למרות הכל. למה לא בעצם? זה יכול להיות אחלה פתרון,
לסגור את הסיפור באלגנטיות, גט ברבנות ושלוש על ישראל.

אז זהו, שבפנים יש משהו שלא נותן להם ללכת. באמת הם אוהבים
אחד את השני, נכון שכרגע לא רואים את זה, אבל זה נמצא שם,
עמוק עמוק. הם עוד יורידו את האלבום המאובק מהמדף, יוציאו
את התמונה ההיא עם המבט המאוהב, יסתכלו אחד לשני בעיניים
וייזכרו.

תחשבו על זה. איפה מתגלה עומק הקשר של בני הזוג, בחופה
או בשדה הקרב? בחופה הכל חלומי ומושלם אבל עוד לא יציב
מספיק, אהבה תלויה בדבר. היא אוהבת אותו בגלל כל הדמיונות
שלה על מי שהוא, וגם הוא אוהב אותה כי היא התגשמות
חלומותיו. בשדה הקרב אמנם אין אהבה באוויר, היא נמצאת
מתחת האדמה, אבל היא נמצאת שם! אהבה שאינה תלויה בדבר.
הדמיונות התפרקו מזמן, אבל האהבה נשארה, שורדת את כל
הקשיים.

•

זה הזמן לחזור לרגע של החורבן.

הכרובים המעורים הם הצידה לדרך שיצאנו איתה לגלות הארוכה
והלא נגמרת הזאת.

לרגע אחד, הבזק של אור, מסתבר שהאהבה שלו אלינו והאהבה
שלנו אליו לא תלויה בדבר. הוא לא אוהב אותנו בגלל איך שאנחנו
מתנהגים או לא מתנהגים, הוא פשוט אוהב אותנו. הרגע הזה נותן
לנו כוח להתגבר על כל הקשיים של הגלות.

ברגע הכי קשה ושבור מסתבר שה' לא עוזב אותנו לרגע, הוא יוצא
איתנו לגלות.

דם, רעש, בלגן.

העשן נכנס לעיניים
שמלאות דמעות גם
בלעדיו.

העיר חרבה, שרופה,
בוזיה.

הצוררים נכנסים להיכל,
מתהלכים כבתוך שלהם,
שועלים הילכו בו.

קלגסים יוצאים וכלי
הקודש, כלי חמדה
בידיהם.

וגולת הכותרת - הכרובים
מקודש הקודשים,
רשעים ארורים, טמאים,
נושאים אותם ברחבי
העיר להראות את קלונם
של ישראל, זהו קודש הקודשים שלהם, כרובים מעורים זה בזה.

•

לא נראה לי שהבנתם עד הסוף את האבסורד.

הכרובים בקודש הקודשים הם השיקוף התמידי של הקשר בין ה'
לבין עם ישראל. אם הכל סבבה ועם ישראל מתנהג כמו שצריך
הכרובים מסתובבים אחד מול השני. אם הקשר לא משהו, מקרטע
הקושי, הכרובים מסתובבים עם הגב אחד לשני.

ועכשיו זה מגיע: כרובים מעורים זה לא גב אל גב, גם לא פנים
אל פנים, זה הרבה יותר מזה. כרובים מעורים זה ממש חיבור בין
הכרובים, עומק הקשר.

הבנתם מה לא מובן כאן? החורבן הוא הרגע הכי טראומתי
בהיסטוריה של עם ישראל, לא נראה שהקשר יכול להיות יותר
מפורק, יותר גרוע. הכרובים אמורים להיות שבורים, מנופצים,
מרוסקים, כל אחד בקצה השני של קודש הקודשים, עומק המשבר,
עומק הפירוד.

אבל זה פשוט לא מה שקרה, ברגע הכי נוראי הכרובים מעורים זה
בזה. מה נסגר?

•

גב החר

מובילים

לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

ערוץ מאיר לילדים
לגדול באהבה

חושבים
שהחופש
גדול?

נראה אתכם
מספיקים הכל!

הקיץ הזה אולפני ערוץ מאיר נפתחים!
בואו להפנינג מופלא לכל המשפחה והכנסו
לעולם הקסום של תוכניות הערוץ האהובות!

צלם
מגנטים
חינם!

יוסי שחר
מאחורי האפקטים

ביקור באולפן
בליווי השחקנים

אבישי שטרית
במפגש בובות מיוחד!

דוכני
מזון
במקום!

מתחם מתנפחים

משחקי מחשב
איך יוצרים אותם?

איור וצביעה
סדנה פתוחה!

אל תשארו מול המחשב...

בואו לערוץ מאיר - כ' אב | יום חמישי (29.7 למניינם)

meirkids.co.il

להרשמה << חפשו 'ערוץ מאיר לילדים' | meirkids.co.il | האירוע יתקיים בכפוף להנחיות משרד הבריאות

יסי. שחר

בשיתוף 'חוקים ברשת'

< לשאלות אנונימיות על ההתמודדות באינטרנט, חפשו בגוגל 'קבוצות חוקים ברשת'

2. לאפליקציה שתקצוב את זמני השימוש ותמנע את השימוש באפליקציות מסוימות (כמו רשת האינסטגרם וטיקטוק).

ספקי הסלולאר והאינטרנט מחויבים בחוק לתת ללא תשלום סינון תוכן (מינימאלי) ובלבד שמבקשים מהם, וישנן גם אפליקציות חינוכיות המאפשרות להורים לעקוב אחרי המכשיר של ילדם ולשלוט על השימוש בו (family link, sentry, ylimit ועוד). עדיף לא להסתפק בכך וללכת על סינון איכותי יותר בתשלום כמו רימון או גטספארק.

אפשר להתייעץ על כך עם 'מוקד אור' (חפשו בגוגל) שמדריך הורים בנושא.

לצד זה צריך כל הזמן לעקוב, להסביר, לחנך, לחזק, לעזור לילד למצוא תעסוקות אלטרנטיביות מלבד המסך וכמובן לתת דוגמא אישית באופן בו אנחנו משתמשים.

ג. הילד כבר התמכר - אם אנו מרגישים שהרכבת כבר ברחה מהתחנה והילד שקוע ברמה שאיננו מצליחים לעצור אותו, יש לפנות לעזרה מקצועית.

לעיתים מה שנצרך הוא לחזק את הסמכות ההורית שלנו באופן שיאפשר לנו להתנהל מול הילד בצורה נחושה וחכמה, ולשם כך יש להיפגש עם מנחה/ת הורים מקצועי.

כאשר ההתמכרות עמוקה אין מנוס מלפנות לאיש מקצוע מנוסה שייפגש עם הילד וההורים ויעזור לצאת מן הסבך.

קו הייעוץ להורים 'לב אבות' נותן 'עזרה ראשונה' בעניין.

במכון למשפחה של תנועת אמונה אפשר למצוא אנשי מקצוע טובים בכל הארץ, וניתן לחפש עצמאית מטפל טוב שיעזור.

תקופת הקורונה העצימה את השימוש במסכים והחופש הגדול הוא פתח לעליית מדרגה נוספת.

בהתארגנות נכונה וחכמה ובסייעתא דשמיא נעזור לילדינו להיות נטועים בחיים האמיתיים ולא להישאב אחרי המסכים.

יוני לביא
מנהל חינוכי של מוקד 'חברים מקשיבים' לנוער

שאלה:

הילד מכור למסכים, איך להתמודד עם זה?

תשובה:

הורים יקרים, המסך הוא המגנט החזק בעולם. יש לו יכולת אדירה להשפיע, לסחוף ולמכר, והוא עושה את זה מהר וחזק יותר מהרבה חומרים פסיכואקטיביים.

אם היינו חיים בעולם נורמלי, החוק לא היה מתיר שימוש בסמארטפונים לפני גיל 18 ואולי אפילו 21. לא היינו נתקלים במצבים הזויים בהם ילד שאסור לו לחצות כביש לבד כבר מחזיק ביד איפון משוכלל. אין ספק שהילדים זקוקים מאוד לעזרתנו, ההורים, בהתמודדות עם המסכים.

שאלתכם כללית מאוד וחטאים בה פרטים חשובים המשפיעים על התשובה: בן כמה הילד? 'מכור' באיזו רמה? איזה סוג שימוש הוא עושה מול המסך? ועוד.

לכן אענה בכלליות ומעבר לכך אתם מוזמנים להתייעץ באופן אישי.

א. הקדימו רפואה למכה - ההחלטה האם ומתי לקנות לילד טלפון סלולארי, כל שכן מכשיר חכם, היא החלטה כבדה שיש לשקול בכובד ראש. אסור לה להיות מוכרעת בגלל לחצים מצד הילד ("לכולם בכיתה שלי כבר יש...") או כי היה מבצע משתלם.

גם כשקונים מכשיר - השאלה היא איזה ובאלו תנאי שימוש. אם די לילד בשירות והודעות, אין הצדקה לרכוש מכשיר משוכלל יותר שיש בו אינטרנט, רשתות חברתיות וסרטים.

כדאי לערוך 'חווה' כתוב עם הילד בו יוגדרו כללי השימוש, שהקפדה עליהם היא תנאי לחזקת המכשיר.

ב. ליווי והשגחה תוך כדי - אם הוחלט לרכוש מכשיר חכם חובה לדאוג:

1. לסינון תכנים פוגעניים.

הרבה יותר מיציאה זוגית

סדנאות

יריד

דוכנים

הופעה של יושע לימוני

ט"ו באהבה 7 חגיגה זוגית

יום חמישי | י"ג אב | 22/07/2021
רמות שפירא, בית מאיר 17:30-23:00

052-2228132

להרשמה חפשו בגוגל: טו באהבה 7

שירת חברון
תוכנית הוראה

מבית ישיבת שבי חברון

מרכז שגיא

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

לצלול
לתוך עומקו של התנ"ך
לגעת בקצה גובהן של הדמויות
להיות חלק מחבורה איכותית,
משפחתית וחמה.

תוכנית ההוראה

של מדרשת שירת חברון

בעיר האבות והאימהות

בשיתוף מכללה ירושלים

מכליטה

בואי לבנות קומה אמיתית ומשמעותית.
להיות קרובה למערת המכפלה.
לשמוע שיעורים של תלמידי חכמים
ולהדבק בתורתם.

תואר בשלושה ימי לימוד

ליווי וקשר אישי

מעונות חינוך לשנה א'
במכללה בי-ם

מעון במקום

הסעות לפי מוקדים

אם כל זה מדבר אלייך, מקומך איתנו!

◆ לפרטים ולהרשמה - מסרת רחמים 050-9964403 ◆

אינה פרינס

געגוע כגלאי

יסוד להתהוות אחרת שממתנה לקבל את המלבוש הנכון לה. מרגש אותי לחשוב שכל הבתים שעדיין לא נבנו כבר קיימים, כל האהבות שעדיין לא התממשו כבר מתרגשות, כל הנטיעות שעדיין לא ניטעו כבר מלבלבות. גם אם כרגע הם אינם קיימים באופן ממשי, במהות כל אלו נמצאים כאן כבר עכשיו.

געגוע? רגש מתעתע הגעגוע הזה. הוא היה שם בכל התקופה בה היינו רחוקים ולא הרפה. בכל אותו הזמן לא הבנתי מדוע הוא אינו מניח לי להמשיך לחיות את חיי

בשקט, מדוע איני מצליחה להרפות מהעבר ולהתפנות לכאן ועכשיו. חשבתי או שתפקידו של הגעגוע הוא לקשור אותנו לעבר כדי שלא נשכח אותו, לאפשר לנו להרגיש את הדברים שכבר לא קיימים, וכל זה הרגיש לי מיותר ומעמיס. רק לאחר שחלף לו הזמן, אך לא חלף הגעגוע, התחלתי להבין שאולי הוא קשור בדרכו שלו לחוק שימור החומר ומטרתו לספר לנו סיפור רחב יותר.

הגעגוע הוא לא עדות למה שהיה בעבר, אלא הוא מנכיח את קיומה של מציאות השייכת להווה. במציאות הזאת נמצאים כל הדברים שנדמה לנו שהם 'נחרכו', שהם כבר אינם,

אך בעצם הם עדיין כאן, לובשים כבר את ממשותם החדשה או ממתנינם בסבלנות, אולי אפילו בהתרגשות, להתממשותם העתידית והמחודשת. הגעגוע הוא כמו גלאי מתכות, דרכו ניתן לזהות קיום חי ופועם של מה שנסתר כרגע מעינינו הגשמיות אבל ממשיך להתקיים ברובד אחר. ההבנה הזאת נוטעת בי תקווה רבה ומביאה אותי להסתכל על הדברים אחרת. אני מבינה שהאהבה שאני ואתה מבקשים לשוב ולהרגיש מעולם לא נעלמה, כפי שלעיתים הרגשתי, אלא היא פשוט הסתתרה, או בעצם התגלתה, בתוך הגעגוע שלנו.

אני מרגישה שזה הזמן לשתף אותך... אני יכולה, ואפילו רוצה, לחזור ולהתקרב אליך. זאת הזמנה לקרבה אחרת מבעבר, משום שהפעם היא נובעת לא מהפחד שלי להיות לבד או מהבקשה שלי להפסיק להרגיש את החוסר. ההפך - היא מתאפשרת משום שאיני פוחדת יותר מהחורבן, היא מתאפשרת כי כיום אני מאמינה באהבה. עכשיו, כשהפחד מתמוסס ותחושת החורבן מפנה את מקומה לאהבה פנימית אמיתית, גם אהבתנו, שבמהותה מעולם לא פסקה, יכולה לשוב ולהתגשם על כל רבדיה. זה הזמן לבנות לנו בית, את בית המקדש השלישי שלנו, ולתת לאהבתנו את הצורה והמקום השייכים לזמן הזה. אז, כשהאהבה שלנו תהיה כל כך גלויה ונוכחת, לא נצטרך יותר להתגעגע, אלא נוכל רק להיות ולאהוב.

אתה יודע, ממש התגעגעתי אליך, אמרתי והתחלתי לזמזם לעצמי שיר שאחת משורותיו מתחילה במילה געגוע. זה מדהים אותי שלכל המילים בעולם יצרו פעם מנגינה, שכל מילה הולחנה במהלך חייה האינסופיים בכל כך הרבה אופנים, ושכל חיבור חדש כזה בין מילה למנגינה יוצר סיפור אחר על אנשים, רגשות, זמן ומקום. העובדה שמילה יכולה לקבל בכל פעם ניגון שונה, מבלי שהיא עצמה משנה את מהותה, מזכירה לי עד כמה העולם שלנו מלא במהויות שנשארות לנצח ועד כמה הכל כאן משתנה ללא הפסקה.

לא היית כאן זמן רב, הוספתי, וזמן שמכיל העדר מוליד געגועים. במהלך הזמן הזה חשבתי על הקשר שלנו, על תחושת החורבן שהתפשטה בתוכי כשהוא הסתיים, ועל כך שדברים נחרבים בעולם הזה בתדירות רבה כל כך שאפשר פשוט להשתגע. הרי כל דבר שנוצר כאן, בעולם הפיזי שלנו, נמצא במסלול ישיר לסופו, נמצא במסע דטרמיניסטי לעבר החורבן שלו. כל צעד קדימה

ציור: יהושע ויסמן

מחזיק מצד אחד פוטנציאל של התפתחות וגדילה, ומצידו השני אוהו באיכויות נוספות, כאלו הקשורות להתכלות ולסוף. מנגוני הגנה נפשיים רבים נוצרו על מנת שנצליח להתמודד עם המסלול הסופי הזה, על כל צורותיו הכואבות, כדי שנשכח מדי פעם את העובדה שכולנו מופיעים כאן כדי בסופו של דבר להיעלם. תמיד צחקת על מנגוני ההגנה הנוקשים והלא יעילים שלי, אלו שפחדו מאיכויות החורבן אבל שבאופן פרדוקסלי גם יצרו אותו, אתה זוכר?

בתקופת הריחוק בינינו הבנתי כמה דברים על החורבן ועל הגעגוע. הבנתי שהפחד שלי מהחורבן נבע מחוסר הבנה שלי את מהותו. הרי החכם באדם טען "מה שהיה הוא שיהיה", וגילה לנו שאין חדש תחת השמש. המדע שהתפתח לאחר מכן הוכיח זאת דרך 'חוק שימור החומר' הפיזיקלי שקבע שבעולם שלנו חומר אינו יכול להיהרס או להיווצר אלא רק לשנות את צורתו. אתה מבין מה זה אומר? במהות אין בעצם חורבן! הכל כאן, כל הזמן! גם בחומר, כמו בנשמה, דברים לא נעלמים אלא מתקיימים בזמנים שונים ובצורות אחרות, כל פעם לפי הצורך של הזמן והמקום בו הם מתגשמים.

כשאנו צופים בחורבן אנחנו עדים לא רק למציאות של סיום, אלא גם להתחלה של יצירה מחודשת. מה שבמבט ראשון נראה כמתכלה הופך בעצם להיות אבן בניין של משהו עתידי, חומר

הנדמנות
אחרונה להכיר

בוגרת כיתה ח', ט'

שימי לב!

אחפסת לחוות את שנות התיכון קצת אחרת?

שילוב של עשייה משמעותית ובגרות מלאה,
התחזקות ביראת שמים וחיבור לאדמה
בואי להיות שותפה באשימה חלוצית של הפרחת הנגב!

"אולפנת רגבים בנגב"

נפתחת אי"ה בכפר רתמים לשנת תשפ"ב

רגבים בנגב

אולפנה תורנית חקלאית
מבית רוח הגולן

לפרטים ותיאום ביקור: שירת 058-4785267 | misrad@uregavimbanegav.org.il

SAMSUNG מקרר 4 דלתות 564 ליטר RF50K5920S8 במקום 7,290 ₪ 5,990 ₪	אלקטרה מקרר הפוך מקפיא תחתון אלקטרה 526 ליטר 8553IX במקום 3,490 ₪ 2,990 ₪	SAMSUNG מקרר עליון מקפיא עליון 407 ליטר מדחס דיגיטל אימורטר RT37K5012S8 במקום 2,690 ₪ 2,490 ₪	מקרר 4 דלתות 485 ליטר MREF 4500 SS במקום 2,790 ₪ 2,190 ₪	אלקטרה מקרר מקפיא עליון אלקטרה 799 8623 במקום 999 ₪
BOSCH מדיח כלים רחב בוש אינטגרלי מלא SMV24AX03E במקום 2,390 ₪ 1,990 ₪	BOSCH מכונת כביסה 8 ק"ג IDOS 1-8 ק"ג בוש WAU24S6LPL 1200 סל"ד במקום 3,090 ₪ 2,690 ₪	מכונת כביסה פתח עליון הובר 6 ק"ג H3TM26TACE במקום 1,490 ₪ 1,290 ₪	SHARP מכונת כביסה 7 ק"ג שארפ ES-FE710CZL במקום 1,290 ₪ 1,190 ₪	אלקטרה מכונת כביסה פתח חזית אלקטרה 799 5100 3 שנות אחריות (1+2) במקום 888 ₪
AEG תנור בווי עם טורבו אקטיבי תוצרת גרמניה BEE233101M במקום 2,190 ₪ 1,990 ₪	ROSIERES תנור אפיה בווי רוזייר RFZ3170IN במקום 1,990 ₪ 1,790 ₪	אלקטרה אינדוקציה כיריים אינדוקציה אלקטרה 999 EELCP-6900I במקום 1,190 ₪	Sauter כיריים 4 להבות סאוסר SHE406IX במקום 799 ₪ 699 ₪	Haier זגן עילי 25 Buzz WiFi BTU 24,805 BTU 24,496 3 שנות אחריות דרוג A במקום 3,190 ₪ 2,990 ₪

מוצרים לדוגמא להזמנה מתוך קטלוג והאתר

ניתן לשלם ולהזמין גם בסניפים באשראי, בהמחאות (צ'קים) ובמזומן.

GardenTop מחסן מתכת פרימיים T76 4 פתחי אורזור וחלון ייחודי זוג דלתות הזזה על מסילה פנימית ר: 2.13 מטר, ע: 1.91 מטר. ג: 2.05 מטר במקום 1,490 ₪ 1,111 ₪	Olympia מיטה וחצי/זוגית (רוחב 1.20) מעוצבת + מזרון קפיצים OLYMPIA 120/190 ס"מ צבעים לבחירה: מולב / ונגה / טבעי צבעי המיטה על בסיס מים ללא כימיקלים במקום 699 ₪ 499 ₪	אלקטרה גריל גז אלקטרה 4 מבערים כולל מבער צד EL-GRL-4 במקום 1,490 ₪ 999 ₪
ELCO מברגה ELPT DRILL 20V קיבולת תפס על אוטומטית 13 מי"מ מומנט פיתול מרבי 40Nm 0-1,400 סל"ד סוללה ליתיום וטעות ושליפת במקום 519 ₪ 249 ₪	Hi-Tech כיסא מנהלים ומשרדי הגרי שחור HI-TECH EXECUTIVE + שולחן מחשב מתנה שולחן מחשב לבחירה מתנה!!! במקום 499 ₪ 299 ₪	GAROX ספה דו מושבית מעוצבת דגם צ'לטי ספה בגימור קפיטונאזי, המערכת מבוססת על שלדת עץ מלא המבטיחה עמידות וחוזקה ר: 148 ס"מ, ג: 80 ס"מ, ע: 80 ס"מ במקום 1,790 ₪ 999 ₪
MASTER אופני ספיינוג BOX LS-601E כונון הכידון והפיסא לדרגת קושי רצויה בלם די על ידי לחיצה בידית תושבת לסמארטפון או טבלט מערכת הילוכים לחמרה מסך המראה זמן/קלוריות/מהירות/מרחק פדל עשוי אלומיניום במקום 690 ₪ 499 ₪	ספת כושר 12 ב-1 מתקפת-ל LS121 פטנט עולמי פונקציות של 7 מכונות שונות לחיטוב מושלם של כל הגוף עם כזה מכשיר אפשר לבטל את המוני לחדר כושר במקום 299 ₪ 199 ₪	American SPORTS סטפר כולל ידיית וכידון ארגונומיות אמריקן ספורט דגם ABC 4 מערכות הידרואיליות (צימרות לחץ) דינמיות. תצוגת LCD לעקוב אחר כל שלב. רצועות התנגדות בעלת עמידות גבוהה. דושות רחבות במקום 299 ₪ 149 ₪

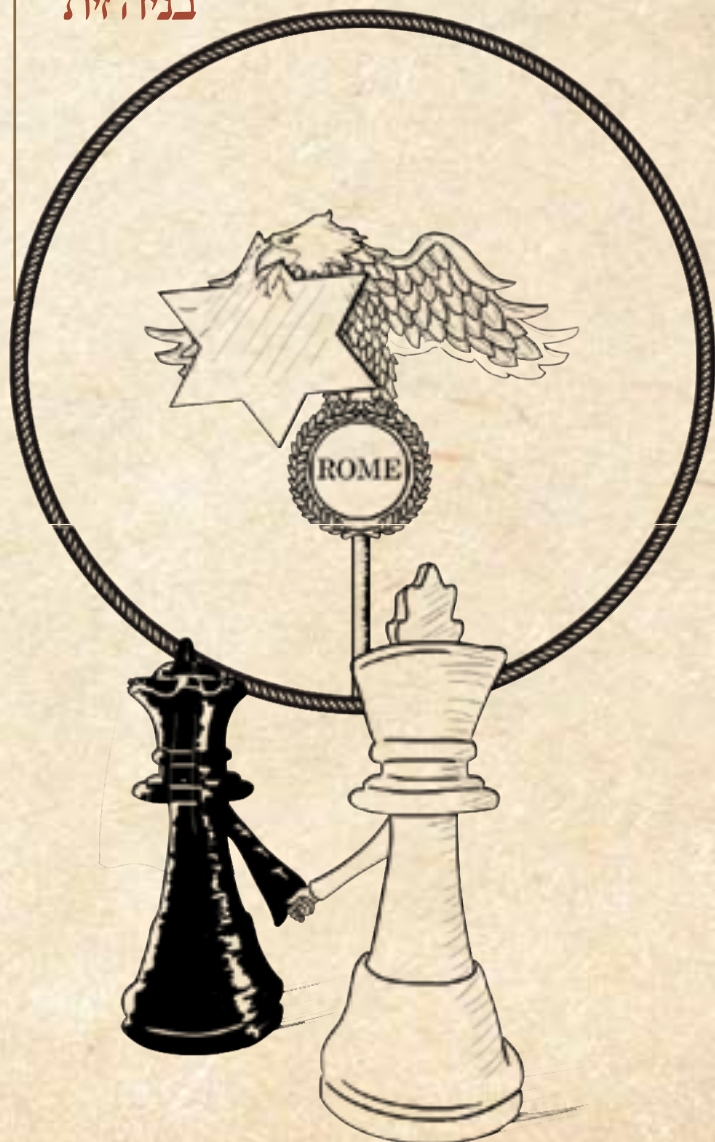
שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
 בתוקף עד- 21.7.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ס.ל.ח. | מלאי מינימלי 500 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים | המחירים בתוקף לסניפים בלבד | יש להגיע עם גזיר העיתון | פריט אחד ללקוח

לְנִתּוֹשׁ וְלִנְתוּץ וְלִהְאֵבִיד וְלִהְזֹרֵם, לְבָנוֹת וְלִנְמוּעַ

איורים: אור רייכרט

בגירוש מגוש קטיף למדנו
שערכים נכונים עלולים
להפוך לאילים (ע"ע
ממלכתיות) ושיזה לא משנה
ש'העם איתנו' < השטחת
התנ"ך לגובה העיניים היא
טעות, אבל לימוד מדמויות
התנ"ך היא חובה < בעקבות
'נחש הנחושת', ספר חדש
של הרב אברהם וסרמן

בניה זית

קיץ תשס"ה. אזורית הפורענות

של ימי בין המיצרים הורגשה היטב באוויר, כאשר חרב הגירוש הונפה על גוש קטיף וצפון השומרון. מספר חודשים לפני הגירוש, כחלק מהמאמצים לחזק את תושבי הגוש, 'אימזה' ישיבת ההסדר ברמת גן את היישוב מורג. כאשר הגיע זמן הגירוש לצאת לפועל, רוב מניין ובניין של תלמידי ורבני הישיבה, הגיעו לשהות במורג, למשך מספר שבועות.

"מתוך ניסיון ליצור סדר בהתארגנות לקראת הגירוש, אמרו לי להיות אחראי על בית הכנסת של היישוב" מספר הרב אברהם וסרמן - רב קהילת 'גבורת מרדכי' בגבעתיים, ור"מ בישיבת רמת גן. "בזכות המיני הזה, קיבלתי רשות להישאר אחרון בבית הכנסת, גם אחרי שכולם פונו. אמנם מאוחר יותר התברר ששני בחורים מיישבתנו החסידיית עוד התחבאו - איך לא - במקווה של היישוב, אבל אז חשבתי שאני אחרון במקום". בהשראת פרחי הכהונה שהחזירו את מפתחות בית המקדש לשמים, ניגש הרב וסרמן אל ארון הקודש לתפילה של פרידה: "השתטחתי ליד ארון הקודש הפתוח, יילתתי וזעקתי לפני ה', וביקשתי סליחה על כך שלא היינו ראויים לשמור על ארץ ישראל" משחזר הרב וסרמן את הרגעים הקשים.

"לעומת החברה הצעירים שחוו את הגירוש, עבורי זאת כבר הייתה הפעם השנייה. כשהייתי בחור בתחילת הדרך בישיבת מרכז הרב, ירדנו לחבל ימית, וגם שם עברנו את הטראומה של הגירוש וההרס. חלפו קצת יותר מעשרים שנה, ושוב ההיסטוריה חוזרת - יהודים מגרשים את אחיהם מהבתים שלהם בארץ ישראל". המאורעות הקשים גרמו לרב וסרמן להגיע לתוכנות חדשות. "בעקבות הגירוש והתפילה האחרונה במורג, הבנתי שאי אפשר להשתמש יותר בקלסרים הישנים", מגדיר הרב וסרמן ומסביר: "לכל רב, מדריך ומחנך, יש קלסרים עם חומרים מוכנים שאותם הוא רגיל ללמד. כעת, הבנתי שאם הסיפור הנורא הזה חוזר על עצמו, אנחנו חייבים להתחדש. להעמיק בעיון של השורשים שלנו - סיפורי התנ"ך וחז"ל, לשאוב מהם תובנות חדשות, ולהבין דרכם מה קורה לנו היום".

ללכת נגד משה רבינו?

את התשובות לשאלות השעה הבעורות, לומד הרב וסרמן בעיקר מהתבוננות על דמויות ההוד של עם ישראל: "כל העולם הדתי לגונוני - דתי לאומי, חרדי, חסידי ומכל העדות, מתבונן בגדולי האומה כמודל לחיקוי", מסביר הרב, "כל אחד כמוכן מתמקד בזווית שקרובה לליבו, אבל כולם מוצאים באותו מקום את ההדרכה להשקפת עולמם. אמנם אי אפשר לזוז בלי תורה שבעל פה שממנה נובע עולם ההלכה, ומפרשת את סיפורי המקרא, אבל עיקר תפיסת העולם

מעוצבות לא פעם על ידי סיפורי התורה". הנושא המרכזי שבו ביקש הרב וסרמן לעסוק בעקבות הגירוש, היה עניין ההתנגשות בין המדינה לבין הציבור הדתי לאומי. הלימוד המחודש הוביל כעבור שנתיים מאז הגירוש, להוצאת חוברת קטנה בשם "חמש אנלוגיות ועוד אחת". עם השנים, נוספו על הרעיונות עוד עיונים ואנלוגיות מרובות בין סיפורי התנ"ך לימינו, עד שהפכה כדי ספר חדש - אותו הוציא הרב וסרמן לאחרונה, תחת הכותרת: "נחש הנחושת".

למה דווקא 'נחש הנחושת'?

"פשוט, כי צריך קודם כל ללמוד להרוס! להרוס על מנת לבנות, שזו נחשבת מלאכת מחשבת" מפתיע הרב וסרמן ומיד מסביר, "כאשר חזקיהו מלך יהודה עושה תפנית של 180 מעלות מההתנהגות של אביו, המלך אחז, הוא פוגע במכוון בשלושה דברים משמעותיים מבחינת עם ישראל - גונז ספר רפואות, מבזה את קבורת אביו, וכותש את נחש הנחושת. שים לב: את נחש הנחושת יצר משה רבינו! מן הסתם רבים וטובים הפגינו נגד המלך החדש ואמרו - 'איך אתה מעז לשבור את הנחש שעשה משה רבינו בדבר-ה'?!".

ולמה באמת להרוס?

"חזקיהו ידע את הסוד, שאנחנו היינו צריכים ללמוד על בשרנו. הסוד הוא, שישנם דברים שבבסיסם הם טובים, ויוצרים חיבור לקב"ה. אלא, שיש בהם סכנה, והם עלולים להפוך לגורם מנתק חלילה. בגלל ספר הרפואות, יהודים הפסיקו להתפלל. אחז המלך, למרות שהמשיך את שושלת בית דוד, הכניס צלם בהיכל! נחש הנחושת, הפך גם הוא לאליל בפני עצמו, וכנראה שהמבט כלפי מעלה - דרך הנחש - כבר לא החזיר את ישראל לאביהם שבשמים. לכן, הגיע הזמן להרוס, על מנת לבנות מחדש את היחס הנכון בין ישראל לקב"ה".

ההתבוננות הזאת במעשיו של חזקיהו, יוצרת לדעת הרב וסרמן השלכה משמעותית על היחס למדינה, או ליתר דיוק למושג: "ממלכתיות" (במלעיל אשכנזי כמוכן).

"בחודשים שאחרי הגירוש, שאלת השאלות הייתה - האם אתה 'ממלכתי' או לא? נזכר הרב וסרמן משועשע, "עד כדי כך, שבחור אחד מהישיבה אצלנו יצא לשידוכים, ועוד לפני השאלות על לימוד תורה ויראת שמים, הבחורה שאלה אותו האם הוא 'ממלכתי'. הבחור, שבדיוק שמע בישיבה שיעור עמוק מהרב יהושע שפירא, למה בכל זאת הממלכתיות היא בעלת ערך, החליט לענות ישירות - 'כן!', ובאותו רגע הבחורה פשוט קמה והלכה.

"לאחר מעשה, הבחור אמר שהוא לא מצטער שהיא הלכה, הוא רק התחרט על זה שהיא התחיל ללכת אחריה וניסה להסביר לה שהוא התכוון לממלכתיות כמו זאת שהרב יהושע הסביר, ואיך ומה בדיוק הכוונה העמוקה שלו... "בכל אופן" חוזר הרב וסרמן לאנלוגיה

משנה כמה יתלבו מדבר ה', בסופו של דבר, בפועל, שום דבר לא באמת משתנה".
לכן הקב"ה אומר לו שיש למנות את יהוא למלך, במקום בית אחאב הרשעים.

איזו אנלוגיה הרב יכול למצוא לביורר הפנימי שמתרחש בימים אלו בין מפלגות הציונות הדתית?

"אני מתרחק מאוד מפוליטיקה במוכן המפלגתי, אלא עוסק בערכים ויישומם בזמננו. יש שאלה ערכית של שיתוף גויים במאבקים פנימיים בין קבוצות בעם ישראל, על זה פרסמתי לפני כמה שבועות את דברי הרמב"ן המצביע על כשלון שהוביל לחורבן כשאנו פועלים כך, כפי שקרה במאבק בין הורקנוס לאריסטובלוס שעירבו את הרומאים ובכך הביאו אותם לכאן עד שהחריבו את המקדש.

"גם בתנ"ך יש לכך מקור, כשהאחים מוכרים את יוסף לישמעאלים, ובעצם משתפים זרים במאבק שביניהם. כך קרה גם כשאחזו מלך יהודה משתף את אשור במלחמה נגד מלכות ישראל ששיתפה את מלך ארם. ישעיהו מזהיר מפני אסון, שאכן קרה כשאשור מחריבה בתחילה את מלכות ישראל, ובשלב מאוחר יותר פולשת ליהודה ומחריבה את רובה, כפי שנקרא בהפטרת שבת חזון 'ארצכם שממה עריכם שרופות אש... ונותרה בת ציון כסוכה בכרם'. בפסוקים הללו ישעיהו מתאר את ההרס שעשה סנחריב ביהודה, עד שברגע האחרון ירושלים ניצלה בזכות חזקיהו הצדיק ששמע בקול הנביא".

כוח לעמוד מול כולם

כאמור, עיקרו של הספר החדש עוסק אמנם בשאלות שנוגעות לכלל ישראל, אבל כדרכם של דברי תורה, הסוגיות התנ"כיות, ובעקבותיהן האנלוגיות לימינו, הולכות ומתרחבות לנושאים שונים. בנוסף לחזקיהו המלך, ניתן למצוא בספר עיונים בדמויות של יוסף הצדיק, שמשון הגיבור, המרגלים, שלמה ובת פרעה, לבן מול יעקב ועוד, שמלמדים אותנו תובנות על שלל תחומים בחיי הכלל, אבל לא רק.

איזה תובנות לעבודת ה' הפרטית שלנו ניתן לקבל מעיון בדמויות הגדולות הללו?

"בפרק 'נער עברי', לדוגמה, נמצאת תובנה קריטית לכל עובד ה' בימינו. כשיוסף הצדיק נמצא במצרים, יש לו את כל הצידוקים שבעולם לחטוא עם אשת פוטיפר. הוא עבד שנרדף על צוארו, בלי משפחה ותמיכה כלשהי. ודאי שאם היה נופל בחטא, היה אפשר לומר עליו בהבנה - 'אונס רחמנא פטריה'. אלא, שיוסף הוא 'עברי' - אחד כזה שמוכן לעמוד בעבר אחד מול כל העולם, שנמצא בעבר השני. והוא יודע היטב, שעם תירוצים לא הופכים להיות יוסף הצדיק!".

שנושאת את שם הספר, "הממלכתיות" היא מעין נחש נחושת. ביסודה היא דבר טוב - היא הביטוי הממשי של כנסת ישראל ועם ישראל. אבל ברגע שהממלכתיות הופכת לגורם מנתק, ומתחילה לספק ולעצב את סדר היום הרוחני של עם ישראל - זאת בעיה חמורה. אני לא אומר לשבור את המדינה חלילה. בדיוק להפך. מה שצריך לשבור, אלה המושגים והיחס הלא נכון שלנו כלפי המדינה".

הרב לא חושש שהרס כזה ייקח איתו גם חלקים טובים?

"זה נכון שיש סכנה כזאת. באמת, כשבן אדם רוצה להוריד קיר בבית שלו ולשפץ מחדש, הוא לא יכול לתם לקחת פטיש גדול ולשבור, הוא צריך להזמין קבלן הריסה, שיודע לתכנן את ההרס כמו שצריך. הנקודה העיקרית היא, שהסתירה צריכה להיות על מנת לבנות. יש צורך בהריסה כזאת, שמשאירה אחריה מצב שיכול להוות תשתית חזקה לבנייה החדשה שתבוא לאחר מכן".

שמאל ימין שמאל

הרעיון הראשון שהתנפץ אצל הרב וסרמן בעקבות הגירוש, הוא הרעיון שכדי להחזיק בהתיישבות, צריך להשקיע את מירב המאמצים בקירוב העם אל השקפות העולם הימניות. בחוגי הציונות הדתית האידיאלוגית מקובל לומר שהכישלונות הגדולים של ההתיישבות הם תוצאה של העובדה ש'העם לא איתנו'. 'בתקופת הגירוש, הוכח מעבר לכל ספק שזאת אמירה לא נכונה" קובע הרב וסרמן, "עם ישראל ברובו המכריע, לא רצה ולא תמך בגירוש. ואם תשאל למה בכל זאת הגירוש יצא לפועל, התשובה היא פשוטה. השמאל, למרות היותו במיעוט, יודע להציב את האנשים שלו במקומות שקובעים את הדברים - באקדמיה, במשפט ובחינוך. זאת מלאכה שאנחנו עוד לא למדנו, ולכן אנחנו מפסידים פעם אחר פעם, למרות שאנחנו הרוב. אין שום טעם באמירות: 'צריך ללכת אל העם', 'להתחבר לכולם' - העם כבר איתנו. צריך ללמוד איך תופסים את ניהול מוקדי הכוח של השלטון".

לרעיון הזה, מוצא הרב וסרמן כמה אנלוגיות חשובות במקרא: "אחרי הניסיון של שלמה ליצור יחסים טובים עם המעצמה המצרית, על ידי הנישואין לבת פרעה, בית המלוכה במצרים מתחלף, ושישק המלך החדש מנסה לחבל בעוצמה של ממלכת ישראל. בסופו של דבר, על ידי שהוא מטפח את ירבעם, ומסייע לו לקרוע את ממלכת ישראל לגזרים, הוא מצליח בקלות לקבל שליטה על מלכות יהודה המוחלשת מאוד, ולשדוד את אוצרותיה הגדולים. הכל בזכות השימוש באדם הנכון ובזמן הנכון.

"גם אליהו הנביא, שוודאי הצליח להעביר את העם לצד שלו בהר הכרמל (ה' הוא האלוקים!)! מוצא את עצמו בורח מפני סכנת הרג ממשית ביד איזבל. כל עוד היא מחזיקה בנקודות הכוח של הממלכה, לא

מתי לאדם הפרטי יוצא לעמוד מול כל העולם?

"ראשית, כל יהודי שחי בימינו, כאשר התרבות מסכיב פולשת לחיים שלנו כל הזמן ומזמנת פיתויים בלי סוף, חייב לדעת לעמוד מולה בגבורה. אבל מעבר לכך, רבים וטובים שיוצאים לעבוד או ללמוד בסביבה חילונית - אקדמיה, עסקים, צבא ועוד, צריכים חוסן אדיר. החברה מושכת את האדם לקלקולים, וצריך לדעת שלימודי יש כח לעמוד מול כולם".

מדמות אחרת בתורה, לומד הרב וטרמן על אודות אחד האויבים הגדולים, האורב ליהודי ש"יוצא לחיים".

"מההגדה של פסח אנחנו יודעים שלבן הארמי רצה לעקור את הכל. כדאי לשים לב, שהדרך שלו הייתה מחוכמת מאוד, וקשה לזהות את הסכנה שבה", מסביר הרב וטרמן. "לבן מדבר בצורה פרגמטית.

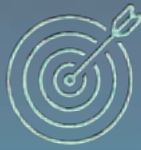
הוא מסביר לאליעזר למה למרות ש"מה' יצא הדבר", הביצוע לא יכול להתממש כרגע. רבקה עדיין ילדה קטנה (חז"ל אמרו שהיתה בת שלוש) וצריכה עוד קצת לשהות בבית. הוא לא מבטל את הרצונות שלך, אלא רק דוחה אותם בטיעון פרגמטי כביכול, עד שהם מתמסמים מעצמם.

"בדור שלנו ראינו ברמה הציבורית, נזקים מבהילים של הפרגמטיות הזו, אחרי מלחמת ששת הימים" משלים הרב וטרמן את התמונה, "כאשר כל עם ישראל היה בתחושת רוממות מהניצחון הכביר והחזרה לכל מרחבי ארץ ישראל, התחילו מתנגדי הישועה במסווה של פרגמטיזם לפורר את הכל. משה דיין נתן את מפתחות הר הבית לוואקף, וגורמים שונים אפשרו שיבה של ערבים שברחו במהלך המלחמה, וכך ההישגים הלכו והתפוררו, עד המצב שלנו כיום, שכבר רוב השטח שנכבש אז כבר לא בשליטתנו".

"בהחלט יש סכנה, כפי שאפשר לראות לא פעם אצל כותבים שונים, של הנמכת הקדושה בפירוש המקרא. באופן אישי, אני עושה כל מאמץ להתרחק מאוד מהנטייה הזאת. חשוב מאוד לתפוס את הפער העצום בין המציאות שלנו לבין המציאות של אישי התנ"ך. אלא, שמצד שני אסור לנו לשים אותם במין מקום כזה שאי אפשר ללמוד מהם שום דבר. לשם מה נכתבו כל הסיפורים הללו אם לא בשביל ללמוד מהם?

"מעבר לכך, אני חושב שכל הפירושים שאני מציע, קרובים מאוד לפשט" מוסיף הרב וטרמן. "לא מדובר כאן על דרשנות רחוקה, וגם לא ניסיתי חלילה לשפוט את אישי התנ"ך הגדולים. הניסיון הוא ללמוד היטב את פעולותיהם והתנהלותם, ומתוך כך לשאוב מהם מים חיים של תוכנות חדשות ואמיתיות, מהאוצר הגדול של תורת חיים".

התכוונות

בית מדרש להתבוננות פנימית

בבית המדרש לומדים את תורת הלב

לימוד של חסידות ועבודת ה' עם סדנאות וקורסים מגוונים וייחודיים.
בית מדרש בו נלמד להתנתק מהרעש החיצוני ולהתחבר לחיים הפנימיים.

הרבנים המנחים

הרב דניאל כהן | הרב רפאל צייטלין | אורלי מלכיאל | הרב אודי ברוכיאן
הרב ארז משה דורון | הרב דב זינגר | הרב דודי דודקביץ

30 נגד אהבה
עם הרב דניאל כהן

30 נגד
איינזפאלס יחודי
עם הרב רפאל צייטלין

30 נגד אהבה
אישג ויחונג

שעור שבועי בחסידות
עם הרב ארז משה דורון

30 נגד
NLP, קאז'ינג וזיינונג
עם הרב אודי ברוכיאן

30 נגד גע'א
עם אורלי מלכיאל

הגיוס ציוני עם ניאונים בהשגחה הרב דב זינגר והרב דודי דודקביץ

פאיווגים יגקיינו בע"ה בימי רביעי אחמ"צ בארכי חב"ה ביוזאים

תוכנית שנתית בת 30 מפגשים | מוכר לגמול השתלמות ושנת שבתון
מסלולים נפרדים לנשים וגברים | הנחה בהרשמה מוקדמת עד אי אלו

מספר המקומוג אונגל אהרו אהירש!

לפרטים והרשמה

hitkavnot@gmail.com

אודי-0548088247
תמר-0547984776

hitkavnot.net

גובה השמים

למרות שהספר נחש הנחשת' כתוב בצורה ספרותית קולחת, ואין בו עיון והשוואה בין פרשנים, בסופו של דבר הוא מעניק פירוש לכל סיפור ועניין בו הוא עוסק. בדור בו לימוד המקרא הולך וצובר תאוצה, כל פרשנות חדשה מתקבלת בחשדנות מסוימת.

השוואת סיפורי התנ"ך לזמננו לא גורמת להנמכה של דבר ה' המופיע בפסוקי התורה?

התבוננות

מתורתו של הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ)

היום הקודר בשנה

כאשר בית המקדש קיים יש כיוון ומשמעות לזרימת החיים ומאורעות החיים. יהא אשר יהא מספר היהודים בגולה, ויהא מעמד החומרי והמדיני של יהודי הארץ אשר יהא, כל עוד קיים בית המקדש, כל עוד יודע כל העם כי "ה' שוכן בציון", יש לחיי העם לא רק מרכז אלא גם כיוון, יש ראש וסוף במבני החיים.

רק עם חורבן בית המקדש מתחילה באמת הגלות. לאחר חורבן בית שני לא הייתה הגליה מסיבית של בני עמנו מארצם. אולם, אף שמבחינה מעשית השתנה אך מעט מצבו של העם, הרי כל עוד עמד המקדש על מכוננו היו ישראל שבחוץ לארץ רק "תפוצה", "פזורה" או אנשים שנקלעו לארץ אחרת. אבדן העצמאות הלאומית שינה אך במעט את המצב, שכן עצמאות גמורה היתה לעם ישראל בארצו רק במשך זמן מועט יחסית. אולם עם חורבן בית המקדש באה אותה הרגשה של יתמות הקשורה במושג הגולה. תפוצות ישראל ככל פזוריהן שהיה להן מרכז של חיים שהכל מכוון אליו נתייתמו.

היום הקודר ביותר בלוח השנה היהודי הוא תשעה באב. שורה ארוכה של אסונות לאומיים, מחורבנו של בית המקדש הראשון עד גלות ספרד קשורים היסטורית בתאריך זה. יתר על כן: בכל הדורות ראו את היום הזה כתמציתו של האבל הלאומי כולו, וקונות תשעה באב כוללות בתוכן לא רק הזכרת מאורעות שאירעו ביום זה אלא אף תולדות הייסורים של עמנו בכל ימי גלותו.

עם זאת, נקודת הראשית ונקודת המוקד של האבל היא מסביב לחורבן בית המקדש, המהווה התחלה ואף סמל לכל מה שאירע לאחר מכן. חורבן הבית איננו פריט (חשוב או אף יסודי) במגילת ייסורינו. חורבן הבית מהווה מפתח והגדרה לכל צרות ישראל. יתר על כן: חורבן הבית הוא המוציא את המאורעות הבודדים, רדיפות גלויות והשפלות, ממעמד של אפיזודות בהיסטוריה ונותן להן משמעות עצמית.

בית המקדש הינו עבור עם ישראל המקום היחיד לפולחן שלם, ויותר מזה. בית המקדש היה המרכז המוכר לכל בני ישראל בכל פזוריהם, ויותר מזה. בית המקדש היה המקום הקדוש היחיד שהכירה בו היהדות, אך לא זו בלבד. על מידת החשיבות והמרכזיות של בית המקדש אפשר לעמוד מתוך עיון ברשימת המצוות. כאשר מתוך תרי"ג מצוות, פחות ממחצית ניתנות לקיום (ומהן רק בחלקן) לאחר החורבן. הווה אומר, רוב בניינה של היהדות ניטל לפתע עם החורבן, ולא רק דברים הקשורים ישירות למקדש ולדרכי העבודה בו אלא מכלול של מצוות ומעשים, איסורים ומנהגים הקשורים בו קשר עקיף. תמונה זו של השינוי מבחינת ההלכה היהודית, יכולה לתת לנו מושג מה בעצם אירע עם חורבנו של המקדש.

המקדש הריהו גם צומת של ההווה היהודית, והעדרו הוא מום יסודי בכל דמותו של עם ישראל. יש לזכור כי בכל מוסדות השלטון וגילויי הרוח שקמו בישראל בכל הדורות, לא הגיעו להיות מרכז חיים לעם היהודי כולו. אף מרכזי התורה שנעשו עם הדורות יותר ויותר חשובים לעם כולו, תלו עצמם בקשר מהותי עם המקדש.

לא רק על פי העבודות ועל פי תוקף האירועים ההיסטוריים, אלא גם על פי צו התורה המקום היחיד ממנו יוצאת תורה מחייבת לכל ישראל הוא "הכהנים והשופטים אשר יהיו בימים ההם" היושבים במקום מיוחד "המקום אשר יבחר ה'". ומשום כך נטל חורבן בית המקדש מעם ישראל ציר מרכזי שחיי העם היו מכוונים אליו, ששאר גילויי החיים נבנו כולם בהתאמה מסוימת אליו. וכיון שנחרב חסר לעם ישראל אותו ציר מרכזי שיכוון את חייו הדתיים, את חייו הלאומיים, את מהותו כיחידה אחת. ומשום כך חורבן המקדש הוא לא רק מטפיסי אלא גם היסטורי וממשי, "סילוק שכניה" מישראל ו"גלות השכינה".

ציור: יהושע יוסמן

כל העבר כולו בכחינת ירידה לצורך עליה, כדי להגיע לדרגה הגבוהה יותר. ייסודה מחדש של מדינה יהודית הוא לכן רק חלק מעט מזעיר של תקנת הדברים במובן של שחזור העבר. גאולה שלמה היא זו שיכולה לבנות את מהותו של העם היהודי לא רק כבימי קדם אלא למעלה מהם בהרבה. ועל כן אף פדותו של עם ישראל לבדו שוב איננה תיקון וגאולה שלמה, עד שהיא תחולל שינוי בכל העולם כולו. רק גאולה המתעלה מעל לייסורי אלפיים שנה, השואבת מתוכם הדרכה כיצד להביא למצב נעלה יותר של הוויה, רק היא היא התיקון השלם של החורבן.

חורבן בית המקדש הוא "סילוק שכינה" מישראל וייסורי ישראל הם המשך של אותו תהליך של פציעה חוזרת ונשנית של עם שאיבד את מרכז החיים שלו. ומשום כך כל ימי צרות ואסונות שאירעו לישראל נתלים מבחינה מהותית בחורבן בית המקדש, שכן כולם מתאגדים למהות אחת רק משום שהעם שוב איננו ממלא תפקידו ככלל מאוחד.

משום כך בטלו במשך הדורות ימי אבל מיוחדים שקבעו לזכר פורענויות שונות, וכולם נתמזגו והגדילו את אבלו של תשעה באב, כמרכז וסמל של הסבל היהודי לדורותיו.

האגדה כי ביום תשעה באב, ממש עם החורבן, נולד המשיח היא מפתח להבנת צד אחד של בעיית החורבן ותיקון הגאולה. לשם הגאולה אין די רק בתיקונם של פרטים קטנים שונים שנהרסו. גם אם חוזר כל עם ישראל

לארצו, אין זה עדיין תיקון גמור של החורבן. יתר על כן: גם בניית בית המקדש כשלעצמו שוב לא תתקן את מה שנפגם במשך הדורות. כי, כאמור, ייסורי ישראל לדורותיו נקשרו ונבנו על חורבן המקדש, ואין גאולה אלא בתיקון כל אלה.

רק המשיח, בהבאת גאולה לעולם בדרגה גבוהה יותר ושלמה יותר משהיה אי פעם, יכול להיות התיקון לחורבן. הגאולה צריכה להיות לא רק החזרת המצב שהיה לקדמותו, היא צריכה להיות שלב גבוה עד כדי כך שאפשר יהיה לראות את

מחפשים את הטובים ביותר!

לראש השנה בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ דרשות משפחות צעירות

< עם תודעת שליחות > כריזמה < בעלי יכולת אישית גבוהה
ידע תורני > ניסיון לדבר מול קהל ולב פתוח
< נדרשת מיומנות של בעל תוקע. יתרון לחזנות וקריאה בתורה.

חושבים שאתם מתאימים?

סרקו את הבר קוד וענו על השאלון המצורף

או שלחו לנו מייל Roshashanamm@gmail.com

מחנה מושבות
להחבר מהבסיס

לא מרגישה כלום בתשעה באב

הרבנית טובה בזק

ומדוע אינה מצליחה להחזיק בבנה ולאחר זמן הוא נגנז ונעלם?
אז זהו. שמאז שחרב בית המקדש קהו רגשותינו. וניטל טעם הפירות,
והשמיר והמתיקות של נופת צופים. וכולנו עם הפרעות קשב וריכוז...
ולא מרגישים חורבן, ולא גאולה, ולא יודעים להחזיק באור שמגיע אלינו
והוא מתפוגג ונעלם.

מה אני מרגישה בתשעה באב? שואלים אותי. ואני חייבת להשיב -
נאמנה לדברי מורי ורבי ר' אושר פריינד זצ"ל "אל תרמו את עצמכם"
- שאין לי ממש רגש. אבא שבשמיים, אני לא מרגישה! אני לא מצליחה
להרגיש את אבלותם הנוראה של גדולי ישראל לאורך הדורות. אני לא
מצליחה לחוש כאב ולזעוק על שנטל כבוד מבית חיינו, ולזעוק על ההר
ששועלים מהלכים בו.

וצריך בכל שנה למצוא דרכים לייצר
את ההרגשה. ולמה זה לא טבעי
לנו לצעוק מרה כשנותקה לנו
האינפוזיה?? אולי בגלל שניתקו
אותנו.

אודה על האמת, אאחזו במידת
ההוד, ואהיה כל היום דוה
- על זה גופא (הוד-דוה).
ואחר כך אסכים לקבל שאני
לא מצליחה. ואני אהיה
בהעדר מוחלט, בידיעה
שאין בי היכולת.
ואולי אסכים לתת
ל'אני' להפוך ל'אין'
בהסכמה.

להיחרב רגע.
ולשהות באובדן
השליטה הזה. בחוסר
היכולת לתפוס את
המשיח בציציות, כי
חטפוהו רוחות. ורק
אקשיב שם. כי חודש
אב שייך לחוש השמיעה.
הסכת ושמע ישראל היום.

ואקשיב לנשימה שלי. ואדע
שאתה מנשים ומחזיק אותי
בתוך הריק והחורבן.

ומתוך ה"אני לא בסדר" (בגימטריא
משיח, כך אומר הרב גינזבורג), האני שלא
יודע להיות בסדר ובשליטה... יבוא גילוי
מלמעלה של "אין עוד מלבדו".

וחייבים לעבור ולשהות בהעדר, כדי שתבוא הווייה
אלוקית עליונה חדשה שאני לא יודעת לייצר. ואני
יודעת שרק במעבר בהכנעה של ארץ כנען, תבוא הבחינה
של השררה של בחינת ישראל. ומתיקון רחל הנאלמה יבוא תיקון לאה
השמחה, הבוטחת שהפעם אודה את ה'.

האור יבליח אל הריק בהצתה מלמעלה, וכל הרגשות הם ממך אבא!
עת לבכות מכוּחך, ועת לרקוד מכוּחך יתברך. לית לי מגרמי כלום.

ומי כמונו הנשים, יודעות להיחרב כל פעם מחדש בגוף ובנפש ולקום.
אלופות העולם. אז תחושי בתוכך את המקום שחרב ואינו יודע. ותשהי
בו קמעא. וקו אור אינסוף יופיע בתוך חללך הפנוי.

ומשנכנס אב - כדי שתיכנס אבא, צריך להתמעט. ואתה תהפוך מספדי
למחול ותזיל טל תחיה.

"וזרוקו המפתחות כלפי מעלה, מיד יצאת כמין פיסת יד וקבלה מהם".

אמרו: אותו היום שנכנסו אויבים לעיר והחריבו בית המקדש,

היה חוץ לירושלים יהודי אחד חורש במחרשתו, וראה שהפרה
שהיה חורש בה הפילה את עצמה לארץ, ולא היתה רוצה לחרוש,
ראה אותה האיש ונבהל מאד, והיה מכה את הפרה כדי שתחרוש,
ולא היתה רוצה, אלא תמיד היתה מפלת עצמה לארץ, והוא מכה
אותה תמיד, עד ששמע קול אומר: מה לך לפרה, הנח אותה, שהיא
צועקת על חורבן הבית ועל מקדש שנשרף היום.

שמע האיש, מיד קרע את בגדיו, ותלש את שערו וצעק, ונתן אפר על
ראשו ובכה ואמר: אוי נא לי, אוי נא לי.

לאחר ב' או ג' שעות עמדה הפרה

על רגליה ורקדה ושמחה, תמה

האיש מאד, שמע קול אומר

"טעון וחרוש כי בשעה

זאת נולד משיח",

שמע האיש רחץ פניו

וקם ושמח הלך לביתו

ולקח רצועות

ארוכות של משי

לתינוקות, לקחם

והלך לירושלים,

וכשבא לעיר

לקחם ונתנם על

זרועותיו, וקרא

ברחוב העיר, מי

יקנה פרה לבנו או

לבתו, שמעה שכינת

אם משיח, ואמרה

לו: לך לבית פלוני,

שהרי ילד יולד לה.

הלך ונכנס לבית

ואמר לה: קני לבנך

רצועה, אמרה לו: לא

אקנה לו, כי הוא נולד

יום שנחרב בית המקדש,

ארור היום שהוא נולד בו,

מיד בא האיש אצל הילד ונשקו על

ראשו ונתן לו רצועה, ובקש האם עליו

והלך לו לביתו, ובכל שנה ושנה בא לירושלים

לראותו. ושם הילד מנחם בן עמיאל. שנה אחת

בא לירושלים ונכנס לבית, מיד הרימה אם הילד

קולה, ואמרה: אין לה מנחם שהרי נגנז, והוא שכתוב 'אין לה מנחם

מכל אוהביה'.

(מדרש זוטא)

האם האיש החורש שדהו צריך לשמוע את החדשות על החורבן, ומיד על
הולדת המשיח - מנכרי?

והאם לפרה שגועה פעמיים יש יותר רגישות לחורבן ולגאולה מאשר
ליהודי בן המלך שחרב בית אביו?

ומה קורה לאימו של התינוק שנולד, שאינה מודעת לעומק הישועה
המבצבצת ואינה מגלה שמחה על בנה? ומפטירה במרירות על הולדת
בנה (נו... את בכל זאת אמא של המשיח!).

מלגות
שכר לימוד
ומלגות קיום
עד 15,000 ₪
לשנה**

חצי

במכללה

חצי

מהבית

תואר בהרצוג הרבה יותר מתואר

בהרצוג תיהנו ממגוון תוכניות ייחודיות המשולבות בלימודי התואר

תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | לשון עברית | ספרות | היסטוריה | אזרחות | תקשורת
לימודי אי"י | גיאוגרפיה | מתמטיקה | מדעי המחשב | מדעי הטבע | אנגלית | חינוך מיוחד

תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה

אפשרות לתואר ראשון ושני
בחמש שנים

להגיע ללימודים באמצעות
מערכת הסעות בפריסה ארצית

ללמוד בתוכניות מצטיינים
ולסיים בשלוש שנים, ובחינם

שנה ראשונה חינם
ומלגות עד גובה שכ"ל, לזכאים

לכונת מערכת שעות
המותאמת לך*

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 073-3742354 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*תוכנית הלימודים תבנה בהתאם לבחירת חוגי הלימוד
**ע"פ תנאי הזכאות

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

על עצמי בכיתי

בליל תשעה באב, בעידן הקורונה, קראתי במוזיאון גוש קטיף בהעדר בעל קורא את מגילת איכה וקינה על גוש קטיף, בעודי יושב על שרפרף שחור נמוך. מצדדי ישבו על הארץ כמה בחורים ובחורות שלא היה ביניהם קשר. הם הקשיבו בדממה למילות המתארות את החורבן, כמו סלעים שנעתקו מחומת ירושלים.

לא יודע למה, אבל קראתי בהתרגשות גוברת, כאילו משהו נעלם שמקשיב לי תבע זאת ממני.

בסיום הקינות ניגשה אלי בחורה בעלת עיניים אדומות.

נדהמתי. אמנם אני מכיר כמה צדיקים שבוכים בקינות תשעה באב, אבל לא יתארתי לעצמי שבחורה אלמונית תבכה כך.

היא אמרה: "קראת ברגש על חורבן בית המקדש וגם על חורבן גוש קטיף. הייתי בת עשרים כשזה קרה. השתתפתי במחאות, הייתי ממש מודעת".

"על מה בכיתי, אם אפשר לשאול - על בית המקדש או על גוש קטיף?"

היא הביטה בצעיר שנמצא בכניסה למוזיאון, המחבר בין גוש קטיף לירושלים המבוצרת, שאור בהיר האיר עליו.

"על שניהם אני עצובה, אבל לא בגללם בכיתי".

"אז על מה בכיתי?"

"על עצמי בכיתי", אמרה והחלה להתייפח.

"מה קרה?"

"נולדתי בתשעה באב, והיום אני בת שלושים וחמש בדיוק, ועדיין לא נשואה. תשעה באב מהלך... חצי חיים עברו עלי בלי בן זוג..."

אמרתי לה, שבאמת בחור זה אותיות חרוב ובחורה - חרובה. כל מי שאין לו בן זוג מרגיש חרב. ניסיתי להפיג את עצבותה, בהוסיפי בנימת בדיחותא, שגם מי שהוא נשוי יכול להרגיש לפעמים על סף חורבן...

"אתה יכול לעזור לי?", שאלה, "עוברים במוזיאון הרבה אנשים".

אמנם איני שדכן ולא בן שדכן, אבל אני נכד של שדכן. סבי ששון ז"ל היה שדכן במקצועו. היה עיראקי קלאסי שהסתובב בשכונת גבעת עמל בתל אביב הישנה עם פיזומת פסים ומצנפת לבנה על ראשו, ואפילו למכולת של משה שמעבר לכביש צעד כך. כאשר הלך לחתונות של אלו שחיתן, או לחתונות צאצאיו, היה מבריק את נעליו ולובש חליפה עם עניבה. ראיתי אותו רק בשני מצבים: פיזומה ומצנפת או חליפה ועניבה...

אמרתי לבחורה הבוכיה: "תרשמי את פרטייך ואת שאיפותיך לגבי בן זוגך, ואם אדע על מישהו מתאים, בעזרת השם, אודיע לך".

כאשר החלו להגיע מבקרים, אותה בחורה יצאה מהמוזיאון ונבלעה בלילה הקודר עם תקווה כלשהי כגודל הירח בתשעה באב.

הרהרתי בלבי: כמה צודקים כל הצדיקים שאומרים כי עיקר הבכי והצער בתשעה באב אינו נובע מחורבן עתיק יומין, אלא מהשלכתו ארוכת הטווח על כל אחד ואחת מאתנו. ביום הזה על האדם לחוש: 'אני בעצמי חורבן. אני בעצמי צל עלוב של הוויית הקדושה, הרי אני יודע היטב כמה אני רחוק מכל הדברים הטובים באמת - תורה, תפילה וגמילות חסדים - רחוק מכל מה שיכולתי להיות אלמלא שקעתי בהבל העולמי. אמנם אני צריך להסתכל על הטוב שעדיין קיים בי ובמצואות, אבל מאידך אסור לשכוח את הרע העולמי ואת הרע שבנפשי - חדווה תקיעא בלבאי מסטרא דא, ובכיה תקיעא בלבאי מסטרא דא. והבכיה עמוקה וגבוהה מהשמחה התמידית - במסתרים תבכה נפשי. יש עומק עצום בבכיה ולכן שערי דמעה לא ננעלו'.

ליל תשעה באב נמשך במוזיאון עד השעות הקטנות של הלילה. בסיום הוצאתי מכיס חולצתי את הפתקה של הבחורה הבודדה, איכה ישבה בדד, וכתבתי למרות עייפותי וצמאוני את פרטיה במחשבי, במחשבה שאמנם נחרבו שני בחי מקדש, נחרבו בחור ובחורה שלא מצאו עדיין את זיווגם, אבל ביום הזה ממש נולד המשית, והוא יבנה את הבית השלישי שיכון לעולמים.

כמה מילים לקוראים היקרים של המדור 'מפנקסו של חוזר בתשובה'. כעת המדור יוצא להפסקה. ברצוני ללקט את הסיפורים שהופיעו עד כה ב'קרום אליר' בשנים האחרונות ולכונןם בספר שייקרא 'רגעים של אור'. אשמח מאוד לקבל מכם מילה טובה ואפילו שתיים על המדור כדי לפרסמן בכריכה. תודה רבה שקראתם את סיפורי, ולהתראות בעזרת השם יתברך.

הרב גדעון יצמן | רב, יועץ ופוסק במכון

כיצד להיכשל באהבת-חינם?

מפורסמת האמירה המיוחסת לרב קוק זצ"ל - "מוטב שאכשל באהבת חינם מאשר בשנאת חינם", וכמופיע בספרו 'אורות הקודש' (ג), עמ' שכ"ג) - "ואם נחרבנו ונחרב העולם עמנו על ידי שנאת חינם, נשוב להיבנות והעולם עמנו יבנה על ידי אהבת חינם..." (ויעויין בספר 'איש צדיק היה', עמ' 309, וכן בספר 'חיי הרב קוק' עמ' 192).

איך נכשלים בשנאת חינם - לצערנו כבר למדנו מגיל צעיר - על ידי סלידה וריחוק עד כדי שנאה ממש מאנשים האמורים להיות חברים וקרובים אלינו ואין לנו באמת שום סיבה לשנאתם.

אז איך 'נכשלים' באהבת חינם? הדרך היא למצוא מחנה משותף ודמיון בינינו לבין אלה שרחוקים מאתנו ובחיי היום יום אין לנו שום נגיעה אתם, ולא 'מגרש' בו אנו נפגשים.

כל עוד אנו מתעסקים ב'קטלוג' אנשים והבדלת 'אנש' מכל השאר - קל להיכשל בשנאת חינם. אם נראה את המשותף ולא נתבונן רק בשוני - יש סיכוי 'להיכשל' באהבת חינם.

במכון פוע"ה אנו פוגשים מדי יום אנשים שהם שונים מאוד מאתנו, לפחות במראה החיצוני. פעמים רבות אישה באה לשאול בבית ההוראה שלנו שאלה בהלכות טהרת המשפחה, ולבושה אינו תואם את הקפדתה הרבה בהלכות טהרה. זוגות באים לשאול ולהתייעץ לקראת טיפולי פוריות - למרות שהכיפה לא 'יושבת' בטבעיות על הראש - ואף על פי כן הם מקפידים לוודא שכל הטיפול הזה ייעשה באופן המותר על פי ההלכה.

מהצד השני - גבר שלבושו מציין שהוא משהיך לפלג חסידי קיצוני ואנטי ציוני, בא לקבל הדרכה בענייני קדושת הבית. זוג חרדי שבא ככוונה למקום שהרבנים בו חובשי כיפות סרוגות - כדי לשאול שאלות לא רק רפואיות אלא אף הלכתיות, כדי שלא כולם בשכונה שלהם ידעו שיש להם בעיה.

אז מה משותף בין כולם - בין הרבנים לבין כלל סוגי האנשים השואלים? כולם רוצים ילדים, ואם כבר - שיהיו גם כשרים. אולי הם לא תמיד אוכלים כשר מחוץ לבית, אבל הם רוצים ילדים עם 'הכשר'. כולם רוצים שמישהו יקשיב להם, יזדהה עם כאבם, לא ישפוט אותם ולא יכריח אותם ללכת אחרי אג'נדה מסוימת, שהיא לפעמים טובה לעונה אבל לא תמיד לשואל. הם רוצים שיתנו להם מקום להביע את תסכולם, פחדיהם, לשאול שאלות באמונה.

כולם רוצים לעשות את הדבר הנכון, לא לסטות מהדרך האמיתית, המקובלת, המעוגנת בהלכה וברצון ה'.

זכות גדולה היא לעבוד במכון פוע"ה, לזכות לעזור לעם ישראל בכל כך הרבה אופנים, להקל על סבלם ולו במעט, ולשמוח בשמחתם.

זכות גדולה לא פחות היא לראות את המשותף הרב בינינו, את צמצום ה'קטלוג' והפנים האמתיות של בני ה'. זכות גדולה 'להיכשל' יום יום באהבת חינם, שהיא לא באמת חינם, כי יש כל כך הרבה מה לאהוב.

ועזב את אביו ואימו

יש פה משהו יותר עמוק מזה, דווקא בגלל עניין הבחירה שנכנסו לזה" סיימתי ונשמתי לרווחה.

"אני דווקא חושבת שזה לא באמת מחזיק רק בגלל הבחירה, אני חושבת שמה שמחזיק את כל הזוגות זה רק הילדים שלהם, מה יכול להחזיק זוג שלא מצליח להביא ילדים?" שאלה נועה

"שאלה מעולה נועה, תראי אם זוג שלא הוליד ילדים בוחר להתגרש, אז נכון, אין ביניהם כלום.

אם הם לא מתגרשים, אז כל מה שמחזיק אותם זו רק הבחירה"

"ומה אם יש להם ילד?" שאל שמוליק בסקרנות

"אם כבר יש להם ילד, אז יש להם משהו משותף שהוא של שניהם והם אף פעם לא יכולים להפסיק להיות קשורים אחד לשני.

הילד מוסיף מימד נוסף לקשר, מימד של טבעיות, הקשר כבר לא תלוי רק בבחירה.

הוא הופך להיות קשר מורכב יותר ומעורב, יש בו הן מימד בחירי והן מימד הכרחי!!!! עניתי לו

"רגע, אז את אומרת שהכיבוד אב ואם שלי לא בסדר? זה לא הגיוני זה ממש נגד כל מה שגדלתי עליו" התלונן שמוליק.

"כיבוד אב ואם זה אחת המצוות הכי יקרות שיש לנו בתורה, ואני לא מערערת עליה לרגע.

אבל כל מצווה שעושים אותה, אם היא נעשית ממקום לא מתוקן ולא נכון, זו מצווה שבאה בעבירה" הסברתי לו.

"איזה עבירה אני עושה?" שאל שוב שמוליק

"אישתך לא נמצאת במקום הכי חשוב כמו שהיא אמורה להיות, אתה גוזל מאשתך את הזמן הזוגי החשוב כל כך, זה מצער אותה ופוגע במערכת הזוגית שלכם ברמת זוגיות זו עבירה קשה מאוד". עניתי לו בתקווה שהפעם הוא כבר יבין.

"אז מה את ממליצה לעשות?" שאל.

"אני אגיד לך משהו שיהיה לך קצת קשה לשמיעה אבל תנסה להפתח לזה לפני שאתה מגיב, כשעמדת מתחת לחופה, לא באמת בחרת להיות בעל, אתה נגררת לתוך זה ובגלל זה אתה מרגיש נפשית שהדבר הזה גדול עליך, זה דורש ממך לוותר על עצמך למען הזוגיות, להיות עם הפנים לכיוון אשתך.

זה דרש ממך להתבגר.

הדרך שבה בחרת לברוח מההתבגרות הזו, היתה על ידי הימלטות לסינר של אמא שלך בתחושת של כיבוד הורים.

כבעל, אתה מחוייב לתת לאשתך את המענה הנפשי שהיא זקוקה לו, אתה צריך קודם להיות בעל, ואחר כך, מתוך מקום מתוקן ובריא, תוכל להתחיל לטפל בשאר המצוות שאתה רוצה לקיים, תמצא את המינון המותאם ומקובל על שניכם"

"אני לא מסוגלת יותר, מבחינתי לטוס מפה הכי רחוק שאפשר, אפילו לירח, הכי רחוק שאפשר מאמא שלי" אמרה נועה בועם.

"שוב את מתחילה עם ההגזמות שלך?" צחק שמוליק.

"זה פשוט בלתי נסבל, איפה שמעת דבר כזה? בבוקר הוא הולך לאמא שלו, כי חשוב לו להגיד לה בוקר טוב. בצהריים הוא הולך אליה, כדי לראות שהיא הסתדרה עם הקניות ובערב הוא הולך אליה, כדי לשבת לדבר איתה, זה נשמע לך הגיוני?" הרימה את קולה נועה.

"זה בגלל שאת לא קיבלת חינוך דתי כמו שצריך, את לא מבינה שאני עושה כיבוד אב ואם ואפילו בהידור, לא יזיק שגם את תלכי לבקר את אמא שלך שיושבת לבד על המרפסת ומחכה שאולי משהו ישתבש כדי שאחד מהילדים שלה יבוא לבקר אותה" חתם שמוליק בעקיצה כואבת עם תחושת ניצחון.

"אני לא מבינה בכלל למה התחנת איתי? יכולת להמשיך לחיות עם אמא שלך, היה חוסך לך נסיעות" אמרה בייאוש נועה.

"רגע רגע, תעצרו שניה" התחלתי להרגיע אותם.

"הבינו יש שני סוגי קשרי משפחה בחיים שלנו, קשר דם שזה הקשר להורים ולאחים.

יש את קשר הנישואין, שהוא קשר בחירי, אין בו זיקה הכרחית לחיבור, שהרי אין פה קשר דם.

הסיבה היחידה שהקשר קיים הוא הרצון הפנימי של בני הזוג להיות ביחד.

אתם בטח מכירים את הפסוק מבראשית פרק ב' פסוק כ"ד : "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו וידבק באשתו והיו לבשר אחד"

איך זה הגיוני שהתורה אומרת, שעל האדם לעזוב את הקשר הכי חזק, הכי טבעי והכי הכרחי שיש לאדם,

ולתתחבר לקשר עם אשתו, שבסופו של דבר זה רק קשר בחירי?

איך ייתכן שהקשר החשוב ביותר, הוא קשר בחירי?

קשר שנראה כביכול רופף ויכול להתפרק בהחלטה אחת, איך דווקא הוא הקשר המרכזי והעיקרי של האדם? חשוב יותר מהקשרים הכי בסיסיים, ראשוניים וטבעיים שלו עם המשפחה וההורים שלו.

דווקא הבחירה, היא מה שמצייא מהאדם את הנקודה העמוקה ביותר של עצם מעצמי!!!

שהוא צריך לבחור מתוך זיהוי של עצם מעצמי.

כאשר מתרחשת ברית אמת, בין איש לאשתו, האדם מרגיש בקשר הזה עדיפות עליונה משאר קשריו, שהרי אשתו היא ממש עצם מעצמיו.

כאשר הוא בוחר בה, הוא בוחר בה מתוך זיהוי עמוק פנימי שיש בה משהו שהוא עצמיו לו, כלומר שהוא קשור אלי בקשר עצמיו ולא בקשר מקרי של טבע שפשוט נולדנו לאותה משפחה.

הנה דיין | MA טיפול זוגי ופרטני | מתמחה בליווי לצמיחה מתוך משבר ברוח הפסיכולוגיה היהודית
קליניקה פרטית בנס ציונה | טלפון: 054-4480705 | מייל: hanna.tipul@gmail.com

בשביל לאהוב את המציאות שלך,

את חייבת להיות ציידת דמיונות

כל מה שראיתי וקראתי בספרים על נישואין, על אהבה, על איפה כל זה? איפה הדבר הזה שאני אמצא את החצי השני שלי? למה אני מרגישה שאני בסיפור הלא נכון? אני מרגישה שהשם טעה הוא בחר לי את הבנאדם הכי לא מתאים, יש בו בדיקון את מה שהכי מעצבן אותי " התפרצה בתוקפנות.

"לא צריך בשום אופן לוותר על החלומות, יש הרבה מקום לדימיון. אבל צריך לשים לב, איך זה משתלב בתוך המציאות, איך הדימיון הוא מנוע שעוזר לבטא את כוחות הנפש שלך ולא מגיע כדי לשמש לך מקלט מהמציאות המרירה של חייך.

את צריכה להתמודד עם המציאות ועם כל מה שזה אומר. גם אם זה אומר להתעקש על דברים שמגיעים לך בזוגיות, לתבוע את השותפות שאת ראויה לה, את כל האהבה שמגיעה לך.

דימיונות עלולים להיות כמו עוד סוג של התמכרות, כמו מי שמשתמש באלכוהול או סמים או כל דבר אחר.

כל אלו, הם רק נתיב בריחה של האדם מעצמו, זה מייצר לו חומת הגנה מול המציאות, כי אין בו כוחות נפש להתמודד, לשנות ולשהות במציאות.

את מצליחה להבין אותי?" פניתי אליה

"בערך" אמרה נשמע בקולה ייאוש. "את נמצאת בכלכל ובמבאק פנימי. בשכל, את מבינה שאת לא רוצה להמשיך לברוח מההתמודדות של המציאות. את מבינה שההתמודדות האלו יחזרו אליך בכל מקרה בחיים.

האפשרות היחידה שלך להתמודד עם הבעיה, זה להחליט החלטה אחת שאת לא חוזרת ממנה, אבל הפעם, את תמצי את כל כוחות הנפש שלך, תשימי את כל כולך בקשר במאה אחוז וזאת תחילי לראות את כל האור במציאות שלך ותוכלי להתחיל לייצר אושר ושמחה בתוך המציאות האפורית שלך היום" סיימתי.

"אז מה אני צריכה לעשות? תני לי כלים מעשיים. תני לי שעורי בית, משהו להתאמן עליו, לעבוד איתו" מירי התחילה לשנות כיוון והתחילה להשמע נלהבת. "את קודם חייבת להבין שהבריחה שלך מהמציאות היא בריחה מעצמך, את צריך להתחיל לפגוש את עצמך ולפגוש את עצמך המשמעות של זה, זה למוסס את כל הדמיונות.

את צריך להתחיל לעבוד בשני מישורים:

להיות ציידת דמיונות - לאתר את כל הדמיונות שלך שבהם את מרגישה שהם מקפיצים אותך מעל המציאות של חייך (דוגמאות: את תגורי בבית גדול יותר יהיה לך טוב יותר, אם יהיה לך בעל יותר כריזמטי יהיה לך יותר כיף, אם תעשי עוד חסדים ימחאו לך כפיים וכולם יאהבו אותך וידברו עליך...)

1. בכל פעם שאת נתקלת בדמיון שאתה רגילה להתענג עליו, תזכירי לעצמך שזה רק דמיון, הדמיון הוא מסך שמסתיר את המציאות.

הדמיונות האלה פוגעים בך באופן שיטתי כל הזמן, את חייבת להתחיל לצוד את הדמיונות האלה, להבין שהם סתם בלון נפוח ופשוט לפוצץ אותם עם סיכה. להגיד לעצמך, זה סתם דמיון, שום דבר מהדמיונות האלה, לא באמת יעשה לי טוב בחיים האמיתיים, הם פוגעים במציאות שלי.

2. במקביל לזיהוי הדמיונות, שכל דמיון כזה הוא מסך שמערפל לך את המציאות האמיתית.

כל פעם שתסיר את המסך הזה, תוכלי לאט לאט לראות יותר פרטים במציאות שלך וזה יאפשר לך להתחיל לגלות את כל האור במציאות שלך.

זה יאפשר לך לגלות כמה בעלך טוב לך, כמה הילדים שלך מדהימים, כמה העצים הפרחים שבחוף יכולים למלא אותך באושר.

שאת לא צריכה לברוח מהמציאות וכל האושר האמיתי הגדול של חייך נמצא לידך ממש.

"חשבתי הרבה על מה שאמרת לי" פתחה מירי

"באיזה הקשר?" שאלתי אותה

"שאמרת לי מה אני כוורת, להיות מונעת על ידי האושר או להיות מייצרת אושר.

וגם, שאמרת לי, שאני מאמינה מאוד חזק, שאצלי עולם דמיוני טוב יותר מעולם מציאותי"

"נו? ולא יזה מסקנות הגעת?" התעניינתי.

"שלא טוב לי. לא יודעת, פשוט לא טוב לי איתו, הוא משעמם אותי, הוא לא יצירתי, אין לו ראש פתוח הוא לא אוהב לבלות, כל היום נשאר בבית, הוא פשוט משעמם אותי, הוא לא כריזמטי כמו שאני אוהבת, לא טוב לי בקשר הזה" רטנה.

"אני מבינה שלא טוב לך, אבל האם אלו המסקנות שלך מזה שאמרת לי ששעולם דמיוני עבודך טוב יותר מעולם מציאותי?" התעניינתי.

"לא, אני פשוט חושבת שאני לא באמת מבינה את זה, לא מבינה איך זה אמור לשנות את החיים שלי, איך אני פתאום יכולה להפוך להיות מאושרת? ומה רע בזה שעולם דמיוני טוב יותר עבורי מעולם מציאותי?"

שאלה בכעס.

"בואי נעשה רגע סדר בדברים. קודם כל, על מנת להפוך להיות מייצרת אושר, עליך לבחור!

ובשביל לבחור, את צריכה להרגיש שקיימות בפניך 2 אפשרויות. כרגע, את מרגישה שיש בפניך רק אפשרות אחת וזה להשאר איתו.

את מרגישה שאת לא יכולה לעזוב אותו, הוא יפגע, הילדים יפגעו הוא לא יסתדר בלעדיך, זה כשלעצמו כבר בעייתי.

את לא יכולה לבחור כאשר רק אפשרות אחת נתונה בידך. את חייבת להגיע לנקודה שבה לא תתני לפחד להוביל אותך.

כל עוד הפחד מנהל את הבחירה שלך, את לא יכולה לבחור.

ואז, מהרגע שתבחרי את תעשי הכל על מנת לייצר אושר בנישואין האלה ולא תייצרי תלות בו באיך הוא הופך אותי למאושרת, ממלא את החיסרון שלי, אם הוא רק היה עמוק, זורם וקליל יותר.

זה בכלל לא העניין.

ועכשיו, לגבי המנגנון הזה שטבוע בך חזק: שעולם דמיוני הוא טוב יותר מעולם מציאותי.

במהלך חייך, סיגלת לעצמך תפיסה, שעולם מציאותי הוא דבר לא טוב.

למה? אני לא ממש יודעת, מאמינה שאם נפשפש בהיסטוריה חייך נוכל אפילו לגלות, מה גרם לך להגיע לתפיסה הזו.

בעקבות התפיסה הזו, פיתחת מנגנון בריחה, שכל פעם שאת נוגעת במציאות מול קושי או תסכול נוצרת אצלך חרדה ואז המנגנון הזה מופעל ומיידי, קשה לך להשאר שם בקושי.

אז נפתח הדמיון שלך ואת נמלטת אליו, רק לא לשהות יותר מדי זמן במציאות. זה מנגנון נפשי, שלא הצלחת להסביר לעצמך אותו כל חייך ואני בטוחה שכבר נתקלת בו ובנזקים הקשים שהוא ייצר עבורך.

הדמיון יכול לבנות עולמות ומצד שני הדמיון יכול להיות סם המוות שפשוט מפורר לך את המציאות אל מול העיניים.

רוב האנשים שהורסים לעצמם את החיים זה בגלל דמיונות.

המנגנון הזה, כעצם מפריע לך לבטא את כל כוחות הנפש שלך" הסברתי לה ואז היא קטעה אותי באמצע.

"אז מה? אני לא ידמייני? אני בסך הכל חולמת על בעל טוב יותר, מה רע בזה?"

הטור נכתב בהשראת הרצאותיה המרתקות של הרב אליהו לוי

חנה דיין | MA טיפול זוגי ופרטני | מתמחה בליווי לצמיחה מתוך משבר ברוח הפסיכולוגיה היהודית | טלפון: 054-4480705 | מייל: hanna.tipul@gmail.com

אחרי לתל אביב?

זאנן אר"א
כי זית אאר
פניי מיניה

משפחת פרנק 10 שנים בעיר ללא הפסקה

רות מחנכת
באולפנת צביה
בני ברק

עובדיה לומד
בישיבת מעלה
אליהו ומלמד
תורה בראש יהודי

אם בוערת בלבכם אהבת ישראל ואש יוקדת לתורה,
הצטרפו לפרויקט השליחים של ראש יהודי בת"א.

מלגות
למתאימים

לפרטים: ראש יהודי 03-5255355, 052-7244465

החיסון היומי

הטיפ היומי (הארה) לענייני קירוב

קבוצה שקטה ב"ראש יהודי" לקבלת עצות, הארות ורעיונות מעשיים, בענייני תשובה וקירוב, באהבה ואמונה

להצטרפות לקבוצת וואצאפ סרקו קוד
או שלחו הודעה 052-5665005

בין הכותבים:
הרב אהרון אגלל,
הרב איתי אסמן,
הרב עופר גיטין,
הרב יהושע וידר,
ישראל זעירא,
הרב אסף טבצ'ניק

ראשיהודי
לאהוד • לאמין • לקרז

יצאת לפנסיה?
מחפש להמשיך לעשות משהו משמעותי?

לראשיהודי בת"א

דרושים מתנדבים/ות

עם חזון, עשייה ורצון לחיבור באהבה לעם ישראל ותורתו

לפרטים: 050-7770352

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

התוועדות
התוועדות

הרב שבתי סלנטיצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

תודה גדולה על הגלות!

תאונת האצנים באולימפיאדה זיכתה אותם במדליה מסוג אחר < מדבקות 3m יכולות
ללמד אותנו איך להגדיר מחדש כישלון והצלחה > ומה כתב אלי ויזל לפני כמעט
חמישים שנה על תרומת הדשן של הבית השלישי?

צילום: דניאל ויסמן

בדמיונו את התבואה והפירות העתידיים לצמוח בזכותה! הוא מסוגל ממש לחוש את ריחם וליהנות ממראם!

כשאני רואה לנגד עיניי את נבואת אוריה, אומר רבי עקיבא לחבריו, אני בעצם רואה את תחילת התגשמותה של נבואת זכריה! אני מסוגל לשמוע את קול צחוקם של הילדים המשחקים ברחובות ירושלים הבנויה, ולראות את הזקנים היושבים כששלווה נסוכה על פניהם על ספסליה.

רבי עקיבא משנה הסתכלות: הגלות והגאולה אינם שני הפכים המנותקים זה מזה, אלא בגלות עצמה הולכת ונבנית לה הגאולה, נבנה בית המקדש!

כשאנחנו את ראייתו העמוקה של רבי עקיבא, נבין שה'תקיעות' בה אנו נמצאים, הקשיים אותם אנו חווים, הם חלק בלתי נפרד משליחותנו והם נדבכים בבניין אותו אנו בונים. רבי עקיבא איננו 'קבלן הצלחות'. הוא סבור שגם הקושי הוא חלק מהעניין וגם הגלות היא שלב בדרך לגאולה!

מי שעבר מבחנים במתמטיקה יודע שלעיתים התשובה איננה נכונה, אך (כמעט ו) לא מתחשבים בכך בחישוב הציון, כל עוד צורת החשיבה נכונה. אם השתמשת בנוסחה ובדרך הנכונה, אלא שפספסת בתוצאה הסופית, תזכה לציון טוב.

כך גם בחיי היהודי. היהדות אינה מתמקדת בשאלת ההצלחה מול הכישלון, אלא בדרך אותה עברת! אם עשית מאמץ בכדי לגבור על תכונה שלילית כלשהי, השתדלת לעשות טוב למישהו וכן הלאה, הרי שגם אם הדבר בסופו של דבר לא עלה בידך ונדמה שכל מה שיש כאן זו 'גלות', דע לך שאתה הבאת גאולה!

בשנת 2016 התקיימה אולימפיאדה בריו דה ז'ניירו, ובין התחרויות שהתקיימו בה הייתה תחרות ריצה לאצנים של 5000 מטר. במהלך אותה תחרות אירעה תאונה ושניים מהאצנים התנגשו זה בזה. היו אלה אצן אמריקני ואצן ניו-זילנדי.

האמריקני התאושש במהרה ונעמד ואילו האצן הניו-זילנדי קיבל מכה חזקה בכתף והתקשה לקום ולהמשיך את ריצתו. כעבור שנייה או שתיים הרגיש הניו-זילנדי ביד תומכת האוחזת בו. היה זה האצן האמריקני. הוא עזר לו לקום ועודד את עמיתו הניו-זילנדי להמשיך: "אנחנו חייבים להמשיך את הריצה שלנו!" אמר.

כולכם מכירים את סיפור הגמרא על השועל שיצא מבית קודשי הקודשים, למראהו פרצו בבכי רבן גמליאל, רבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע, ורק רבי עקיבא פרץ בצחוק. "מפני מה אתה צוחק?" שאלו את רבי עקיבא. "ומפני מה אתם בוכים?" ענה הוא בשאלה. והם ענו: קודש הקודשים הרי הוא מקום שכתוב לגביו "והזור הקרב יומת" ועתה "שועלים הלכו בו" ולא נבכה?!

אמר להם רבי עקיבא, "לכן אני משחק", זו ממש הסיבה לשמחתי! כתוב בישעיה: "ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו", מהי העדות המשותפת לאוריה שהיה בזמן בית ראשון ולזכריה שנתנבא בזמן בית שני? אלא שאוריה התנבא ואמר: "לכן בגללכם ציון שדה תחרש". וכפי שאכן היה, שבגלל חטאי ישראל חרשו את ירושלים והרסוה על היסוד. וזכריה לעומתו התנבא כי: "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים... ורחובות העיר מלאו ילדים וילדות משחקים ברחובותיה".

"עד שלא נתקיימה נבואת אוריה" סיים רבי עקיבא, "הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו (הטובה) של זכריה. עכשיו שנתקיימה נבואת אוריה, בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת"!

קיבלו חבריו של רבי עקיבא את דבריו ו"בלשון הזה אמרו לו: עקיבא נחמתנו! עקיבא נחמתנו!"

סיפור הגמרא מעלה כמה וכמה שאלות: למרות ההסבר של רבי עקיבא, איזה מקום יש לצחוק מול החורבן? ומהי ההיתממות של רבי עקיבא מול חבריו "מפני מה אתם בוכים?". ושאר התנאים הרי האמינו עוד לפני כן בנבואת זכריה, אז מה התחדש כעת?

המפתח להבנת סיפור הגמרא הוא בכחירת הפסוק: "לכן ציון שדה תחרש". **לא חסרים פסוקים על החורבן, אבל לרבי עקיבא חשוב להביא נבואה המשווה את החורבן לחרש.** שני הברזל של המחרשה, הננעצות בקרקע ופוצעות אותה. האדמה שהייתה קודם לכן חלקה וחזקה, כעת הופכת לרפויה ורכה. בחיצוניות הדברים, נראה שהחרישה היא פעולה של החלשת הקרקע, שאינה מטיבה איתה.

כשחקלאי חורש את שדהו, הוא איננו רואה את פציעת הקרקע בשיני המחרשה, אלא רואה

הם כבר לא היו הראשונים להגיע לקו הגמר, אך לשופטים באותה תחרות הייתה התבונה להוקיר את התנהלותם המיוחדת והתמודדותם עם התאונה שאירעה להם, והם זכו במדליה. אחר כך הם העפילו לגמר וגרפו כמה הישגים!

השופטים הבינו שהדרך חשובה מהתוצאה!

כעת ניתן להבין איך יום נורא כתשעה באב - יום אבל וחורבן, זכה לכינוי 'מועד' ובגללו לא אומרים תחנון בערב התענית וביום עצמו. כפי שמלמד אותנו רבי עקיבא, תשעה באב איננו רק יום של חורבן, אלא החורבן עצמו הוא המסד לגאולה העתידה! זה ההסבר לדברי חז"ל באיכה-רבה שביום בו נחרב הבית נולד המשיח; כיוון שבחורבן עצמו כבר החל תהליך הגאולה, ממילא גם נולד הגואל.

בכך נוכל להבין גם את דברי המדרש האומר שלעתיד לבוא "כל הקורבנות בטלים וקרבן תודה אינו בטל שנאמר: 'אשלם תודות לך'..." לכאורה כיצד יביאו לעתיד לבוא קרבן תודה; הרי קרבן תודה מביאים לאחר מצב רע שחלף, אך לעתיד לבוא ש"הטובה תהא מושפעת הרבה" וכלל לא תהיה מציאות של רע, על מה יביאו קרבן תודה?

אלא שלעתיד לבוא אנו נביא קרבן תודה על הגלות עצמה! אנו נכיר בכך שהגלות הייתה טוב גמור שנעלם מעינינו ונודה עליה, וכמו שכתוב: "ואמרת ביום ההוא - אודך ה' כי אנפת בי!"

על המילים: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך", אומר הספרי (מובא ברש"י על הפסוק) - "שלא יהא ליבך חלוק על המקום!" ר' אהרן מקרלין שואל מדוע נקט הספרי "שלא יהא ליבך חלוק על המקום" ולא נקט באופן השגור יותר - "שלא יהא ליבך חלוק על ה'?"

ומסביר ר' אהרן כך: לפעמים אדם נמצא במקום מסוים ואומר לעצמו, **"אילו רק הייתי במקום אחר, הדברים היו אחרת לגמרי!** כאן הסכיבה לא מאפשרת לי להיות מי שאני, ואילו שם אפרח! שם המקום שלי!"...

על כך מורה הספרי: "שלא יהא ליבך חלוק על המקום", אל תרחיק את המקום ממך ותראה בו הצדקה לחידלון, אלא השתדל לפעול היכן שאתה

נמצא ולעשות את המיטב! אם אתה במקום זה, אות הוא שזה המקום בו עליך להימצא ברגע זה! כאן השליחות שלך!

יש מדבקות פופולריות מאוד של חברת '3m'. ההיסטוריה של מדבקות אלו מעניינת. אדם בשם פרי שהיה נגן תזמורת, רגיל היה להדביק בחוברת התווים ממנה ניגן, מדבקות שסימנו לו היכן צריך להפיק צליל מודגש, היכן עדין וכן הלאה. אלא שהמדבקות נפלו בקלות והוא חיפש מדבקות עמידות וחזקות יותר...

לאחר בירור שערך בעניין, נודע לפרי שאחד מאנשי חברת '3m' עמל במשך תקופה ארוכה ליצור דבק חזק ביותר, אך הצלחתו הייתה חלקית והדבק לא עמד בצפיפותיו.

חשב לעצמו פרי כי אף אם הדבק איננו חזק כפי שציפו שיהיה, אפשר שהוא חזק מספיק בשביל להדביק בחוברת תווים ולשימושים דומים. השיג פרי את הדבק ויצר את 'מדבקות 3m' השימושיות, מדבקות שהכניסו לחברת '3m' לאורך השנים מיליארדים רבים!

יוצר הדבק דימה כי מאמציו היו לשווא, אבל מחשבותיו היו לשווא. הדבק הפך לסיפור הצלחה!

בחסידות מוסבר שצחוק נוצר על ידי דבר מה בלתי צפוי. **סיפור שמתחיל בכיוון אחד וברגע מסוים מקבל 'טוויסט' מפתיע, עלול לגרום צחוק.** מבטו החודר של רבי עקיבא הבחין ב'טוויסט בעלילה'. הוא ראה שבעומקם של דברים, השועל הוא חלק מיצירתה ובניינה של הגאולה! החורבן אינו אלא חרישה המכשירה את הקרקע לפירות העתידיים לצמוח ממנה! וכי יש דבר מפתיע מלראות את השועל כמבשר גאולה? לכך רבי עקיבא צחק!

באמצע היחידות הראשונה של אלי ויזל אצל הרבי, שאל אותו הרבי ברוך: "אמור לי, בשביל מה באת הנה? אתה צריך משהו? חסר לך משהו?" - "לא", השיב אלי ויזל. "יש לי פרנסה, אני נהנה מחברתם של חברים טובים ואינני חש בחסר כלשהו".

ה'יחידות' נמשכה ואט אט אלי ויזל נפתח.

בשלב מסוים אלי ויזל פנה אל הרבי ואמר: 'רבי, קודם שאלת האם אני צריך משהו והשבתי בשלילה. האמת היא שאני אכן צריך משהו... אבי נרצח בבוכנוולד. עד הירצחו בכיתי על הצרות שלי, אך כשאבא נרצח הכאב היה כל כך גדול עד שאפילו לבכות לא הצלחתי. מאז ועד היום לא הצלחתי להזיל דמעה. הבכי חסר לי מאוד. רבי, עזור לי לבכות!"

כשסיים את המונולוג הכאוב, אמר הרבי לאלי ויזל: **"אעזור לך לבכות, אך זה לא מספיק.** אני רוצה שתצא מהטרגדיה הזו. בכי בלבד לא יוציא אותך ממנה. אני רוצה שמלבד שתוכל לבכות, תוכל גם לשיר! שתצליח ליצור! שהתלאות שעברת והצרות שחווית, יהיו חלק ממה שבונה אותך!"

על פי עדותו של אלי ויזל, דבריו של הרבי באותה יחידות הפיחו בו רוח חיים ממש!

בשנת 1973 אלי ויזל כתב מאמר תחת הכותרת: "אני מאמין". בסיום המאמר כתב אלי ויזל על "תרומת הדשן בבית המקדש השלישי". "והרים את הדשן" - עלינו לקחת את אפרם של הקורבנות, של קורבנות השואה ואת אפר הקורבנות שלנו, כלומר כישלונותינו, ולהרים אותם! להגביהם ולהניחם "אצל המזבח"! אם נעשה זאת, הרי ש"אש תמיד תוקד בו". זה ייתן לנו את האש להמשיך הלאה.

"השיר" לדידו של אלי ויזל זה לקחת את "הדשן", ואתו לבנות את בית המקדש השלישי!

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

איך אפשר להתאבל ולבכות בקינות כשאני המיילים?

כתוב בפוסקים שבנוגע לסליחות, וכך גם לגבי קינות, טוב מעט בכוונה מהרבה בלא כוונה. ולכן יש מקום לבחור את הקינות המוכנות יותר ולהרבות בהן בכוונה, אם מתקשים להבין קינות אחרות.

אבל יש דרך פשוטה יותר, והיא להרחיב בלימוד רציני של הקינות, ואם אי אפשר להקיף בפעם אחת את כולן, אז קמעה-קמעה. יש ספרים שמבארים גם את פירושי המילות וגם את המדרשים שעליהם התבססו הקינות, ולימודם מביא להזדהות עמוקה יותר מאשר לומר אותן כלאחר יד בתשעה באב עצמו.

על ידי הלימוד, לא רק שמבינים את הקינות אלא גם זוכים להכנה נפשית בימים שלפני התענית, שגם הם ימי אבל וצער על החורבן, וכך מגיעים מוכנים יותר לתשעה באב ולבכי שנולד בו. ויהי רצון שיתקיים בנו "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה", במהרה בימינו אמן.

למה השם ברא קיץ וחורף? אי אפשר שהטמפרטורה תהיה קבועה?

השאלה היא לא רק על הטמפרטורה, שכן למה הקב"ה ברא צבעים מגוונים, קולות רבים ונפשות רבות? התשובה היא שעולם הריבוי הוא עולם פלאי, שדווקא ההבנה שכל חלק הוא מוגבל ואינו מייצג את הכוליות, דוחקת בנו תמיד לפרוץ את הגבולות של החלקי בדרך אל השלם. על ידי כך אנו טועמים בתוך עולם הריבוי את הטעם של מי שהוא למעלה מכל גבול.

זה נכון בכל צורות הריבוי בעולם, כולל עונות השנה שגורמות לנו להתכנס בבית ולצאת החוצה, להתעטף בכגדים חמים או להקל אותם מעלינו. וכך גם חום וקור, לחות ויובש, שכולם דוחקים בנו להכיר בכל חלק את היותו בעל איכות ייחודית אבל לעולם מוגבלת, שהפריצה מגדריו מפגישה אותנו עם מי שברא אותו.

מה צריך לקחת מסיפורי החורבן לימינו?

הנטייה לעשות 'העתק-הדבק' ולפרש בשטחיות עבירות מלפני אלפיים שנה תוך התעלמות מכל עומק השינויים שחלו מאז, היא מגיעה מתוך תיקון מלא שהחזרה לארץ לא מגיעה מתוך תיקון מלא אלא כאשר חלק מהקולות עדיין בינינו. ובכל זאת, אלפיים שנה עסקנו בתיקון החטא, וכדי לדעת מה כבר תוקן ומה עוד לא, ואיך להתאים זאת לדורנו, צריך עדינות מרובה.

ניתן דוגמה אחת: ידוע כי שנאת חינם הייתה הסיבה לחורבן, ובימינו כשיש ויכוחים חריפים בחברה, שומעים קולות שחוששים מאוד שחטא זה יגרום שוב לחורבן. אך האמת היא שהיום אנחנו רחוקים מאותה שנאת חינם. הנצי"ב תיאר שבאותם ימים כל מי שחשדו בו שלא הלך באותה דרך בעבודת השם, הרגו אותו כדי צדוקי, וכמה אנו רחוקים מכך היום! וכאשר השיח מקצין, הרבה כוחות בתוכנו מזדעקים להבהיר שאנו נגד אלימות, גם לא מילולית, אלא בעד מחלוקות ענייניות. איננו דומים כלל וכלל לאותה שנאת חינם שבה החברה כולה הייתה מגויסת לרציחות הדדיות. לכן החשבון צריך להיות עמוק, עדין וזהיר מהשוואות חסרות בסיס.

- מסלול בית מדרש / מדרשה בראשות הרב יוסף צבי רימון
- מבחן תיל / פסיכומטרי
- ימי לימוד מרוכזים
- רמת לימודים גבוהה
- אחוז השמה גבוה
- מערך מלגות רחב
- International Program: Computer Science Business Administration

המרכז האקדמי לב
*3239
www.jct.ac.il

מפוס טל
בית הדפוס 7
גבעת שאול
ירושלים.

מפוס לב
הוועד הלאומי 21
גבעת מרדכי
ירושלים.

< הפקולטה למדעי החיים והבריאות
* B.Pharm רוקחות **חדש!**
B.S.N סיעוד
B.Sc. ביואינפורמטיקה

< הפקולטה לניהול B.A.
חשבונאות ומערכות מידע
תואר ב-3 וחצי שנים **חדש!**
מנהל עסקים

< הפקולטה להנדסה ומדעי המחשב B.Sc.
פיזיקה שימושית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה
הנדסת חשמל ואלקטרוניקה
הנדסת תוכנה
הנדסת מערכות תקשורת
הנדסת תעשייה וניהול
מדעי המחשב

< תואר שני
DATA MINING M.Sc. כריית מידע
M.Sc. פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה
M.S.N סיעוד: רפואה פנימית
Nurse Practitioner + M.S.N סיעוד